

LIST

UČENIKA GIMNAZIJE „STOJAN CEROVIĆ“

Kada se gimnazijalci
„raškljocaju“

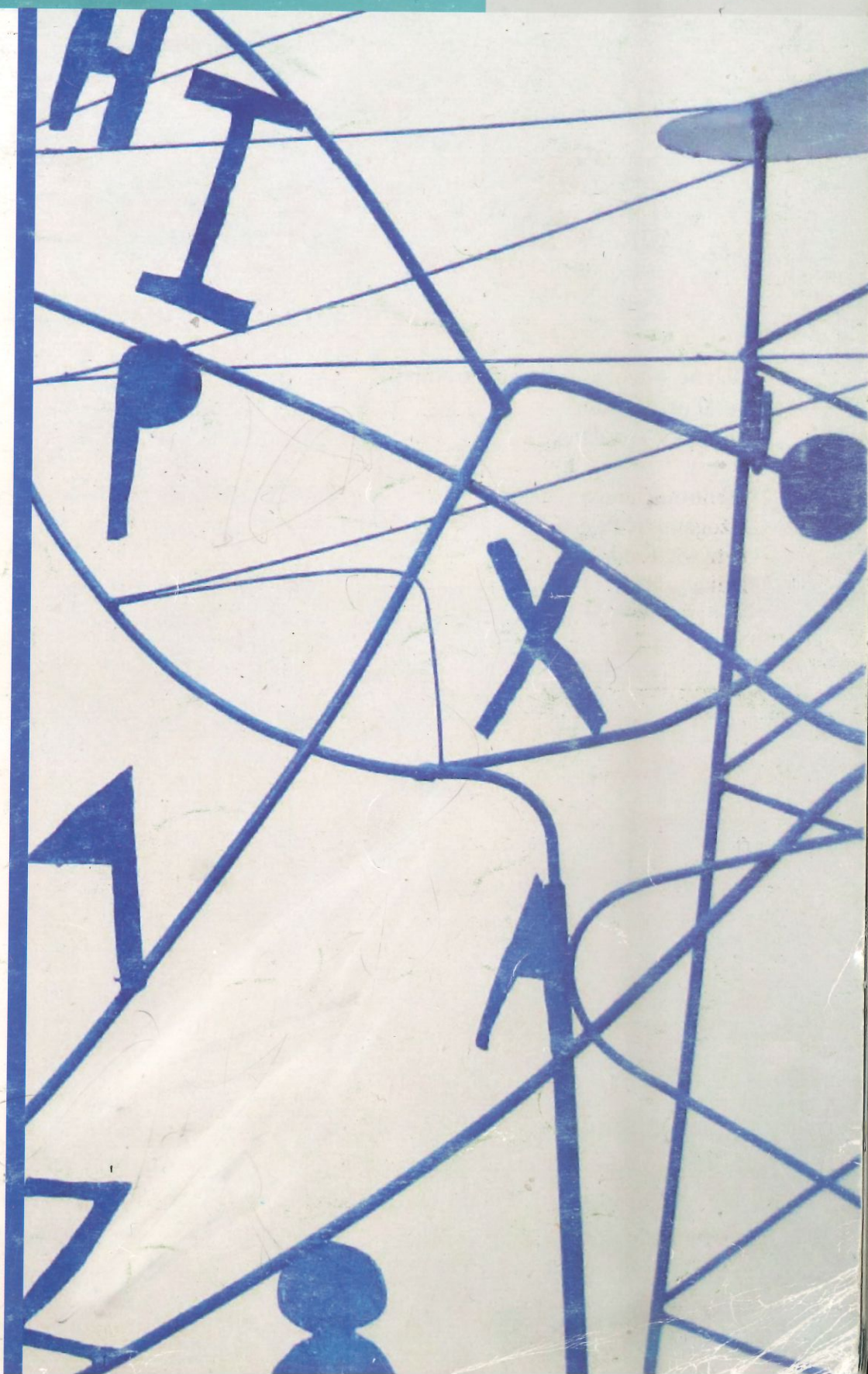
NEZABORAVNI
Dali

Intervju
sa
Bodlerom

TO BE OR NOT TO BE
THAT IS THE QUESTION NOW!
(A I UBUĐUĆE)

Glavne, odgovorne i najpokretljivije:
Ševaljević Dajana
Marković Gordana

Trenutni članovi redakcije:
Džoganović Brajan
Petrović Katarina
Đukanović Zoran
Miljanić Božana
Nenezić Jelena
Popović Nikolina

Štampa
MINS-Knežević DOO

Dizajn i prelom
creative design studio

Tiraž
Iha!

Sadržaj
Listaj pa ćeš saznati

Drage gimnazijalke i dragi gimnazijalci!
Jedna grupa entuzijasta odlučila je da pokrene list naše škole, pa se prvi broj nalazi pred vama. Iako skroman doprinos cjelokupnom radu naše škole, nadamo se da će ubuduće njegov sadržaj biti prava slika vašeg znanja, talenta i kreativnosti. Očekujemo vaše sugestije i priloge.

Sadržaj

- 2-3 *Probajte, ne boli!*
- 4,5-6 **TO BE OR NOT TO BE
THAT IS THE QUESTION NOW!**
(A I UBUDUĆE)
- 7-8 **PO PRINCIPU: ECI, PEĆI PEĆ...**
- 14,15-16 *Gimnazijalke - poetese*
- 18-19 **NEZABORAVNI** *Dali*
- 23-24 **VAŽNA SPOREDNA STVAR - SPORT**
- 26-27 *Intervju
sa
Bodlerom*
- 30 *Lapsus «mozgus»*

UMJESTO UVODA

Obrazovanje vas ne čini srećnima. Kao ni sloboda. Ne postajemo srećni samo zato što smo slobodni, ako to jesmo, ili zato što smo obrazovani, ako jesmo. Srećni smo zato što obrazovanje može biti sredstvo kojim shvatamo da smo srećni. Otvara nam oči i uši. Govori nam gdje se kriju zadovoljstva. Uvjerava nas da postoji samo jedna sloboda koja je istinski važna – a to je SLOBODA UMA; pruža nam uvjerenje i samopouzdanje da hodamo stazom koju utire OBRAZOVAN UM.

**AKO SI LICE OKRENUO PREMA SUNCU,
SVE SJENKE ĆE BITI IZA TEBE!**

Probajte, ne boli!

Razgovor sa školskim psihologom Anđelom Milošević

Razgovorala: Gordana Marković III-2

Više od dvije godine u školi postoji psihološko-pedagoška služba. Kao obavezan dio cjelokupnog pedagoškog rada u okviru škole, ova služba dobija sve značajnije mjesto u školskom životu tinejdžera, (pa i onih malo starijih). Kancelarija službe je: ideš kao kod sekretara i produžiš malo ... kao: da te neko ne vidi!

1. Prije svega cilj ove službe je pružanje pomoći učenicima. Šta znači pružiti pomoć i na koji način je Vi pružate?

Svi ljudi imaju probleme, od najmlađih do najstarijih, ali nije svako dovoljno spreman da se sa njima nosi, a najčešće ih zaobilaze ili „žmure“ pred njima. Nekada je dovoljno pružiti učeniku mogućnost, priliku da govori o sebi, iznese svoje mišljenje, pokaže osjećanja. Zato je savjetovanište mjesto gdje učenici mogu doći da porazgovaraju sa nekim ko je stručan; mogu dobiti savjet, poraditi na svojim problemima, naučiti kako mogu razviti pojedine socijalne vještine. Veoma je važno znati kako voditi računa o svom mentalnom zdravlju, a psihološko savjetovanište je tu da učenike u tom procesu usmjeri. Sa druge strane, već je poznato da je su prostorije psihološko-pedagoške službe postale baza, mjesto gdje se učenici sastaju, razmjenjuju mišljenja, diskutuju na različite teme, bave se važnim nastavnim i vannastavnim pitanjima, planiraju različite aktivnosti; to je tako jer znaju da mogu računati na moju podršku, pomoć, savjet, kao i vrijeme, koje za učenike uvijek imam na pretek.

2. Kako se ponašaju učenici kada dođu kod Vas?

Najčešće ponašanje u skladu sa motivom dolaska. Nekada su učenici stidljivi, čak uplašeni. Psihologija i posjeta psihologu u našem društvu je i dalje tabu tema. Ja sam mnogo truda uložila da navedem učenike da odbace predrasude, razumiju i sagledaju posao školskog psihologa u pravom svjetlu, ali i dalje, ponekad, mogu čuti za podrugljive opaske, etiketira nje učenika koji dolaze u savjetovanište. Činjenica je da se hrabri, samosvjesni mladi ljudi obraćaju za pomoć, traže savjet; ne zaobilaze probleme i ne skrivaju ih „pod tepih“ već se sa njima bore; kada nijesu u mogućnosti da to urade sami – potraže pomoć. Doduše, ima i takvih učenika kojima dozvola za odlazak kod psihologa služi isključivo za izbjegavanje nastave – ali to su činjenice koje je lako otkriti i na takve učenike se nastavnicima skreće pažnja.

3. Koliko su učenici zaista otvoreni u razgovora sa Vama?

Zavisi od ličnosti učenika, ali i od toga da li je došao svojom voljom ili je pak usmjeren od strane profesora. Svakako da će učenik koji samostalno dođe u savjetovanište biti spremniji za otvoren razgovor. Uspostavljanje relacije povjerenja je veoma važna karika uspješnog rada. Moj zadatak je da zavrjedim povjerenje, poštovanje učenika i tako napravim dobru osnovu za saradnju pri rješavanju problema.

4. Da li su neki od uzroka problema učenika vezani za njihovo društvo?

Vi ste u godinama kada ste jako osjetljivi na kritiku, kada se borite za svoje ja, procjenjujete i tražite sebe. Potraga za identitetom praćena je nesigurnošću. Tražeći odgovore na pitanja: „šta volim? da li sam lijepa? koliko sam pametan? da li sam ja dobar drug“ – upoređujete se sa vršnjacima, i to nerijetko sa supercool vršnjacima. Društvo za vas predstavlja jednu vrstu ogledala. Iako je ovaj proces prirodan, on nekada

može dovesti do problema: neprihvatanja sebe, svojih specifičnosti, čak prezir prema nekim ličnim osobinama, što opet može dovesti do novog problema – srljanja u rizično ponašanje. I tako u krug. Važno biti spreman prepoznati i priznati sebi da imaš problem. U tome nema ničeg strašnog, nenormalnog ili kukavičkog, naprotiv!

5. Koliko je važno zadovoljenje naših želja, a koliko težnja da se uklopimo u društvo?

Veoma je važno uklopiti se u društvenu sredinu, biti prihvaćen od strane grupe kojoj pripadaš, lijepo je biti voljen i popularan, ali sve to nije neophodno da bi čovjek bio zadovoljan! Svi smo različiti, imamo različita interesovanja, osobine, fizičke i psihološke. Važno je poštovati sebe i svoju specifičnost, slijediti sebe; biti realan, iskoristiti svoje potencijale, biti ja a ne neko drugi. Ne možemo postati neko drugi, i dok god se trudimo da promijenimo sebe, idemo krupnim koracima unazad.

6. Koliko daleko je učenik spreman da ode da bi postao popularan?

Društvo, vršnjaci diktiraju standarde, obrasce ponašanja koji su poželjni, vi ste ti koji će reći dosta! ukoliko uvidite da to što je „popularno“ nije zdravo, a ni korisno! Ako je popularno biti mršava – da li to znači da djevojke treba da se izgladnjuju do iznemoglosti? Ako je popularno imati mnogo novca, da li to znači nabaviti ga po svaku cijenu? Da li treba popiti 15 piva svako veče, ako je alkohol in? Nije uvijek dobro i zdravo ono što čini većina, ili „popularna“ grupa, dobro je ono što tebe čini zadovoljnim i čini da se prijatno osjećaš u svojoj koži. Oslušajte sebe, svoje potrebe i interesovanja, budite posebni, i volite to što jeste, bez obzira šta ma ko drugi o tome mislio!

7. Da li postoji, osim direktnog kontakta u kancelariji, još neki način na koji učenici mogu potražiti pomoć, savjet, sugestiju od Vas?

Ukoliko učenici iz ma kog razloga nijesu u mogućnosti da mi se obrate lično, mogu mi pisati na mail adresu angelitaland@gmail.com, ili mi se obratiti preko FB profila.

8. Nedavno je oformljena Zajednica učenika Gimnazije „Stojan Cerović“ Koji je njen cilj?

Na inicijativu Marka Barovića, učenika četvrtog razreda, kao i predstavnika maturanata, oformljena je Zajednica učenika naše škole, čiji sam ja koordinator. Zajednicu za sada čine predstavnici svih odjeljenja 2, 3. i 4. razreda. Predstavnike su birali učenici, ne profesori ili uprava, što je veoma važno. Svako odjeljenje je dobilo zadatak da odabere 1 predstavnika koji će, po njihovom mišljenju, na najbolji način, zastupati stavove i interese svog odjeljenja u Zajednici učenika. Sastanci zajednice se održavaju 1 nedjeljno u prostorijama škole. Na sastancima se razgovara o potrebama, interesovanjima, nedostacima ali i problemima na koje učenici nailaze u školi. Cilj Zajednice jeste da organizuje različite aktivnosti, edukativne, kulturne programe, bori se za interese gimnazijalaca. O funkcionisanju zajednice ćemo više govoriti nekom drugom prilikom, za sada je važno da učenici, ali i profesori, znaju da Zajednica postoji.

Moje mišljenje je da je jedna ovakva organizacija Gimnaziji i više nego potrebna, smatram da je važno pokušati školu učiniti prijatnim mjestom koje učeniku nudi više od nastave u trajanju od 6 ili 7 časova, takođe. misljenja sam da zajednica ima potencijal, kvalitetne ideje i jaku namjeru da njeguje i razvija onaj pravi gimnazijski duh, o kome se u posljednje vrijeme sve manje govori.

NE MORAŠ POBIJEDITI U SVAKOJ RASPRAVI. SLOŽI SE DA SE NE SLAŽETE

EKSTERNA MATURA

TO BE OR NOT TO BE THAT IS THE QUESTION NOW!

(A I UBUĐUĆE)

Razgovor sa maturantom koji „zna“ više

Trenutno, izgleda, nema veće misterije od eksterne mature. Da li ćemo je polagati? Da li je za nas dobro da je polazemo? Ili, možda, treba da damo sve od sebe kako je ne bismo imali? Šta je uopšte eksterna matura? I da li zaista postoji podijeljenost među našim maturantima?

Poznato je da su nikšićki maturanti među prvima u Crnoj Gori organizovali protest upozorenja. Na taj način su pokušali da skrenu pažnju da „ne žele“ da polažu eksternu maturu, da „niju informisani“, da „reforma nije sprovedena kako treba“ itd. Stoga je svako odjeljenje četvrtog razreda odabralo svoje predstavnike, koji su tri nedjelje zaredom imali sastanke i dogovaranja kako bi se problem riješio na najbolji mogući način. I taman kad smo pomislili da se eksterna mora realizovati, stiže nam novo iznenađenje iz Ministarstva prosvjete: matura će se polagati eksterno-interno! Zbunjeni ovakvim razvojem događaja, razgovarali smo sa jednim od predstavnika maturanata nikšićke Gimnazije. Jer, ko je više upoznat sa materijom od onih koji su nedjeljama razmišljali, maltene, samo o ovom problemu?

■ **Kakva je vaša reakcija na konačnu odluku o eksternoj maturi?**

Upravo ste rekli „konačna“, a to je velika riječ. Prije bih kazao da je u pitanju „trenutna“, ali i prilično „nejasna“ odluka.

■ **Čak su i novine objavile da je riješeno da se polaže „eksterno-interna“ matura... Dakle, sumnje ne može biti...**

Tačno. Novine su to objavile, isto kao što su prije toga najavljivali eksternu maturu, do koje, izgleda, ipak neće doći. Ali nikakav zvaničan dopis od ministarstva nije stigao upravama škola, sve što oni znaju o maturi nalazi se na „fejsbuku“ i u medijima, a to, složićemo se, nije baš logično. Dakle, potrebno je da ministarstvo što prije objavi kako će se polagati matura, a zatim i proslijedi to upravama svih srednjih škola, i to u formi zvaničnog dokumenta, kako više ne bi bilo zabune. Dok ne stigne taj zvanični dokument, mi možemo razgovarati samo na način „šta bi bilo kad bi bilo“...

■ **Dobro, da li biste vi bili zadovoljni da se polaže eksterno-interna matura?**

Ne, iz prostog razloga što ne vidim koje su njene prednosti u odnosu na eksternu, a smatram i da u potpunosti obesmišljava čitav proces reforme. Zašto smo upisivali reformisanu gimnaziju, ako ćemo maturu polagati na ovaj način? I da li reforma uopšte ima smisla, ako se svake godine mijenja način polaganja završnog ispita, koji treba da predstavlja „provjeru“ njenog kvaliteta? Sve dok se ne sprovede eksterna matura, kako je predviđeno zakonom, reforma nije sprovedena do kraja i predstavlja neki „polusistem“ obrazovanja.

■ **A zašto prva generacija koja će polagati eksternu maturu ne budu učenici koji od prvog razreda osnovne škole uče „po reformi“?**

A zašto se onda nijesmo bunili već u prvom razredu, kada smo „upali“ u reformisanu gimnaziju? Dakle, pristali smo da osnovnu završimo „po starom“ i upišemo gimnaziju „po novom“, i nimalo se nijesmo bunili sve dok se eksterna matura nije primakla. Kako to da nam nije smetala reforma sve dok se nije

našao neko da provjeri naše znanje, da utvrdi da li smo naše ocjene zaslužili? Tek sada, kada ćemo izvjesno, ići na eksternu provjeru znanja, sjetili smo se da „reforma zapravo ne valja i ne odgovara našim interesima“. Pa to je smiješno!

■ **Dakle, po vašem mišljenju, daci su pogriješili što su izborili eksterno-internu maturu?**

To nije greška, ako predstavlja borbu za neki svoj interes. Ako je interes đaka da polažu ovako, onda OK. Ali zaista mislim da ovakav ispit najviše ide na ruku slabim đacima, čije znanje ne bi izdržalo objektivnu provjeru pred „nepoznatim ljudima“, i, naravno, lučša koji to ne treba da budu. I opet ostajemo izjednačeni sa slabijim školama i slabijim đacima, jer svaki profesor pita shodno svojim mjerilima, a, složićemo se, ona mogu biti prilično labava...

■ **Koliko učenika dijeli vaš stav?**

Mislim, ne mnogo. Sve što kažem, predstavlja moj lični stav o ovom pitanju, koji nikom na želim da namećem. Svako ima pravo na svoje mišljenje, ali, nadajmo se da je to mišljenje mozga a ne srca, te da se može braniti argumentima pro et contra, što, nažalost, često nije slučaj.

■ **Da li vi hoćete da kažete da su ovo pokrenuli slabiji daci, „sumnjivih ocjena“?**

O, ne. Među njima ima izuzetnih ljudi, koji su zaista veliki potencijal Crne Gore, izvanrednih učenika koji se bore za neke svoje ciljeve, čiji su razlozi za „pobunu“ mnogo dublji i kompleksniji u odnosu na većinu u čije ime nastupaju. Ali, činjenično je stanje, jedina prednost ove mature je što je, uslovno rečeno, lakša. Dakle, na dobitku ostaju samo oni, kojima se „ne radi teški eksterni ispit“, dok đaci koji su se borili protiv eksterne zbog „krupnih grešaka u reformi samoj“ ostaju, gle, na istom, jer reformu nijesu uspjeli da promijene.

■ **Da li je možda riječ o nezadovoljstvu, što su oni izborili ono što predstavnicima naše škole nije pošlo za rukom...?**

Nezadovoljstva ne može da bude, jer se, makar ja kao predstavnik, nikada za ovo nijesam ni borio. Ja se još jednom pitam: koja je prednost eksterno-interne mature? Šta je to u njoj što je bolje u odnosu na eksternu? Meni to još niko nije umio da objasni. Dakle, nešto zaista ne štima, i, da ne poznajem učenike, sigurno bih pomislio da je riječ o igri „inata“, gdje je najvažnije buniti se, bez obzira na trenutne okolnosti, i na posljedice. A to pomalo liči na dječije igre u vrtiću.

- I sami ste rekli: eksterno-interna matura je lakša...

Uslovno rečeno, da. Ali, koliko je to dobro? Za visok rezultat treba više truda. Ako nam je stalo da postignemo visoke rezultate, i to u izgradnji sebe kao zrele i obrazovane ličnosti, moramo više da se pomučimo, a škola, kao najvažnija institucija savremenog društva, treba da podstiče tu izgradnju na najbolji mogući način. Eksterna matura bila bi dobar podsticaj kako bi se povećala opšta kultura maturanata, samim tim, još više osigurala i budućnost države.

■ **Ipak, činjenica je da o eksternoj maturi učenici nijesu bili informisani...**

Čuo sam više puta da su mnogi učenici „neinformisani“. Pouzdano znam da su mnogi profesori još od prvog razreda upozoravali na eksternu maturu. Takođe znam da mnogi učenici nijesu ni tražili informaciju, većina nije ni znala da na sajtu Ispitnog centra postoje primjeri testova sa rješenjima, niko nije ni pitao da li to postoji. Čim se to pomenulo ministru, on je obećao svima koji to zatraže sve ispitne kataloge i druge informacije. Dakle, bilo je dovoljno da se pita. Zašto smo pitali tek sad – ne znam. I da, ako nijesu bili informisani o eksternoj, o kojoj se, na ovaj ili onaj način, pričalo tri godine, kako mogu biti informisani o ovom najnovijem rješenju, koje „funkcioniše“ tek nešto manje od dvije sedmice?!

■ **Dakle, po vašem mišljenju reforma je apsolutno idealna?**

Ne, daleko od toga. U njoj postoji dosta grešaka. Jedna od njih svakako se tiče izbornih predmeta, to jest toga da su neki učenici, izgleda, bili uskraćeni za neki željeni izborni predmet. Naravno, ima ih još. Ali zašto se mi nijesmo bunili u drugom, ili trećem, razredu, kada su nam postale jasne sve te nedosljednosti? Ko je, na bilo koji način, pristao na ovakvu reformu, taj mora da prihvati i eksternu maturu, jer to je, prosto, uzročno-posljedična veza. I, što je posebno zanimljivo, daci su ustali da sruše upravo jedno

od boljih rješenja u reformisanom školstvu, koje bi mu značajno povisilo kvalitet, a pristali da uče „i izborne koji im se ne sviđaju, i sa udžbenicima koji ih zbunjuju...“

■ Šta će se desiti sa obećanim udžbenicima, sa pilot-maturom...?

Nijesam siguran, ali mislim da je pisanje udžbenika u toku. Pitanje o pilot-maturi biće riješeno uskoro,, ali to ne zavisi ni od mene ni od drugih u ovoj Gimnaziji.

■ Da li se slažete da su učenici koji podržavaju internu maturu, to jest oni koji nijesu saglasni sa stavom predstavnika, bili prilično sputani u težnji da to kažu?

To su gluposti. Ti učenici potpisali su peticiju i organizovali skupljanje potpisa po čitavoj školi. Mi smo ih čak zvali da umjesto nas, predstavnika, ili sa nama, idu kod ministra, kako nas ne bi optužili, ne daj Bože, za izdaju učeničkih interesa. I niko se nije odazvao! Ko god smatra da je rad predstavnika usmjeren protiv njihovih interesa, treba to da kaže, i problem će sigurno biti riješen. Vjerujte mi, najlakše je dobacivati iz prikrajka, i neprekidno kritikovati druge.

■ Zašto u „Otvoreno“ nije bilo predstavnika naše Gimnazije?

Za to postoje objektivni razlozi, a objašnjavati ih zauzelo bi isuviše mjesta u ovom intervjuu. Ali, kad smo se već dotakli te teme, smatram da su izostankom predstavnika iz naše Gimnazije izgubili samo učenici koji podržavaju eksternu maturu. Oni koji su izričito protiv nje imali su čak dva predstavnika, a oni koji su za – nijednog. Toliko o „sputavanju“ učenika i „agresivnom“ istupanju predstavnika

■ Poruka za kraj?

Nadam se da će na kraju sve biti u interesu učenika, jer zbog njih sistem obrazovanja postoji. Koliko god da je brižljivo isplaniran, on ne vrijedi ako ga učenici ne podržavaju. Ako je nešto besprekorno, ne može proći bez podrške i saradnje učenika. Ako želimo bolju budućnost našem školstvu, treba da se zajedničkim snagama trudimo da ga unaprijedimo. Uvijek je lakše rušiti nego graditi, a ja iskreno vjerujem u sposobnost svih nas da osmišljeno sistem mijenjamo do boljeg i time osiguramo ne samo svoju već i budućnost svoje države.

Razgovarao: Andrija Radulović IV-2

IMAJ VREMENA ZA RAZMIŠLJANJE, TO JE IZVOR MOĆI

Obavezni izborni predmeti

PO PRINCIPU: ECI, PECI PEC...

Pet godina je prošlo od kada su uvedeni obavezni izborni predmeti, a još uvijek postoje nedoumice u vezi s tim: te šta se nudi, te zašto se nudi baš to, te kad će ponuditi ono... i tako u beskraj. Svi pitaju, a niko se ne trudi da pažljivo sluša.

Činjenica je da se izborni predmeti biraju (čak i 3. i u 4. razredu) po principu: „lako do ocjene uz malo truda“; „to su izabrali moji drugovi pa ću i ja“ i sl. Lična interesovanja, unutrašnja potreba, talenat, senzibilitet – kao da s ovim nemaju veze! Pa se tako može desiti da se sa položenim ispitom iz fizike ode na pravo ili sa položenom sociologijom na elektrotehniku. Ima li tu logike? (Uzgred budi rečeno i Logika je izborni predmet, pa ne bi bilo loše da se ponekad izabere, čisto da vidite kao „stojite“ s njom.)

Da bismo razjasnili sve dileme oko opredjeljivanja za obavezne izborne predmete nudimo vam, nadamo se, jasno objašnjenje od kakvog su značaja izborni i zašto je bitno da se samostalno odlučuje.

Obavezni izborni predmeti služe za dopunu maturalnog standarda tj. za dopunu predviđenog broja odslušanih časova. Npr. ako je Hemija zastupljena sa dva časa sedmično (tokom 3 godine izučavanja ostvaruje se 210 časova), za dopunu standarda potrebno je odslušati izborni predmet Biohemija sa 3 časa sedmično (oko 100 godišnje) i time se sa 310 časova ostvaruje maturalni standard.

Predmeti koji ne zahtijevaju dopunu su: Maternji jezik i književnost (obavezno ga polažu svi maturanti); Prvi strani jezik, Drugi strani jezik, Matematika, Istorija (mogu se birati).

Fizičko vaspitanje se ne polaže.

Svi ostali predmeti koji se slušaju tokom četiri godine zahtijevaju dopunu.

Treći strani jezik se može polagati (ako se izučava sve četiri godine), ali na nivou drugog stranog jezika (onda ne možete birati drugi strani jezik).

Bitno je napomenuti da je najvažniji izbor koji se napravi u 3. i 4. razredu. Naime, predmeti će biti ponuđeni ili u jednom ili u drugom razredu. Ono što se ne ponudi u 3. mora biti ponuđeno u 4. razredu. Predmeti koje se slušaju u 3. ne mogu se birati u 4. razredu.

Ukoliko se odlučite za umjetničke predmete onda za dopunu standarda izborne predmete morate izučavati u oba razreda.

Ako ste sve ovo shvatili iz prve, vi ste genijalci!

Da bismo vam olakšali izbor, ubuduće ćemo na stranicama lista ukratko prezentovati sadržaje izbornih predmeta.

DEBATA

Ovaj predmet nudi se učenicima drugog razreda gimnazije, sa dva časa sedmično. Sadržaj predmeta podijeljen je na nekoliko oblasti: retorika – osnovne karakteristike retorike, kultura dijaloga i osnovni elementi i tehnike debate. Cilj predmeta je ovladavanje komunikacijskim vještinama (koje su od značaja za svaki predmet), izgradnja kritičke svijesti, proširivanje znanja o mnogim aspektima društvenog života, podizanje građanske svijesti, osposobljavanje za temeljan pristup složenim društvenim fenomenima, razvijanje sposobnosti za argumentovano izlaganje, aktivno slušanje, učenje toleranciji i poštovanju drugačijih stavova.

Predmet ti nudi mogućnosti da dobiješ odgovore na pitanja:
Da li si i koliko spreman/na da ponekad promijeniš mišljenje?

Da li si vješt/a da argumentuješ i da pobijaš tuđe argumente?

Koliko si siguran/na u sebe i svoje znanje?

Možeš li da ubijediš druge u ispravnost svojih stavova?

Jesi li spreman/na da govoriš o eutanaziji, smrtnoj kazni, kloniranju, diskriminaciji, medijima, ekologiji... i mnogim drugim temama

(pitanjima, problemima) savremenog čovjeka? Izučavanje ovog predmeta i razvijanje ovih vještina realizuje se više kroz praktične vježbe i radionice, a manje kroz teoriju.

POJEDINAC U GRUPI

PUG, popularno nazvan od strane učenika, predstavlja dopunu morskog standarda iz psihologije. Ovaj izborni predmet, sa fondom od 3 časa sedmično, možete birati u trećoj ili četvrtoj godini gimnazijskog školovanja.

Ovaj nastavni program se bavi izučavanjem socijalne psihologije – psihološke discipline koja ima za cilj definisanje i razumijevanje uticaja društva, kulture, socijalnog konteksta na individualne, psihološke karakteristike pojedinca.

Prevod:

Od svog rođenja okruženi smo drugim ljudima. Činjenica je da drugi utiču na naše ponašanje, razmišljanje, osjećanja. Ali kako?

Zašto nekada nijesmo u stanju da ispravno rasuđujemo? Zašto se prilagođavamo drugima čak i onda kada znamo da drugi nijesu u pravu?

Zašto su samo neki ljudi spremni da pomognu povrijeđenom neznancu koga slučajno sretnu na ulici? Kako razvijamo određene karakteristike ličnosti?

Da li smo uvijek spremni da povjerujemo svojim čulima, i da li nas ona nekada varaju? Kako nastaje moral, i da li je promjenjiv, kako se mjeri?

Zašto su navijačke grupe toliko strastvene?..Ovo su tek neka od pitanja na koja odgovore možete dobiti u okviru nastave

Predviđeno je da se nastava odvija uz interakciju, analizu video materijala, praktičan angažman učenika. Ukoliko ste zainteresovani za psihologiju, ukoliko ste skloni kritičkom, kreativnom mišljenju, analizi psihološkog aspekta pojedinca, ovaj predmet će zadovoljiti vaša interesovanja.

ODABRANA POGLAVLJA FIZIKE

Ovaj obavezni izborni predmet služi za postizanje morskog standarda i nudi se u trećem i četvrtom razredu, sa tri časa sedmično. Nastava predmeta razvija sposobnosti za proučavanje prirodnih pojava iz područja fizike, ona nudi mogućnosti da saznaš više o svijetu elemen-

tarnih i mikročestica, o kvantnoj mehanici, koja daje potpuno novu sliku fizike i svijeta u odnosu na klasičnu fiziku. Zakorači i u svijet astrofizike! Iskoristi naučeno kao budući tehnički, tehnološki, medicinski stručnjak!

ČOVJEK SE BOGATI KADA DAJE

Budimo humani - učinimo dobro djelo!

MLADI HUMANITARCI

Upoznajte se sa aktivnostima Omladinskog kluba Crvenog krsta

Osnivač Crvenog krsta je Anri Dinan, poznat po svojoj rečenici "Tutti Fratelli" ("Svi smo braća"). Prvobitna uloga je bila pomoć ranjenicima.

- Crveni krst Crne Gore osnovan 29.11.1875. godine i bio je prvo nacionalno društvo na Balkanu stvoreno za zbrinjavanje izbjeglica, žrtava rata sa Osmanlijama i Ugarima.

- Crveni krst Nikšića je druga opštinska organizacija u Crnoj Gori, poslije Cetinja.

- Omladinski klub zvanično je osnovan 2000. godine, mada je postojao i ranije. Nosi naziv "Krug" zbog tradicionalnog načina sjedenja koji se i danas praktikuje. Broji 60 članova, od kojih su većina bili ili su sada učenici naše škole. Brojne radionice, edukacije, igrice i druženje su ono što ispunjava vrijeme na sastancima Omladinskog kluba, koji se održavaju četvrtkom sa početkom u 20 časova.

- Postoje edukativne radionice na temu:

*Difuzije

*Bontona

*Zdrave ishrane

*Seksualnog obrazovanja

*Hiv AIDS-a i drugih polno prenosivih bolesti

*Komunikacije

*Tuberkuloze

*Prevenција narkomanije i drugih bolesti zavisnosti.

Pored navedenih akcija tu si i briga o starim licima i Romima, kao i rad da djecom sa posebnim potrebama. "Romski vrtić" je radionica koja se održava svake subote u prostorijama kluba gdje omladinci romsku djecu uče da crtaju, pišu, čitaju... Omladinci prolaze obuku za pružanje prve pomoći. Išli su na takmičenja prve pomoći i osiguravali razna takmičenja, kao što je Svjetsko prvenstvo u padobranstvu.

- Pored nedelje Crvenog krsta, Omladinski klub Nikšića ima i svoju "Zakruženu nedjelju" koja ove godine počinje 29-og novembra, kada će članovi držati edukacije u osnovnim školama i Gimnaziji od difuziji Crvenog krsta.

Prošle godine "Zakružena nedjelja" počela je 28-og novembra turnirom u Malom fudbalu. Veče plesa, kome su se odazvali plesni klubovi Matrix, Korak i Jet Set, kao i književno veče, održani su u sali KUD-a Zahumlje. Edukacije su rađene na temu HIV AIDS-a i dijelio se propagandni materijal. Izložba likovnih radova bila je u prostorijama Omladinskog kluba. Jedna od posjećenijih akcija bilo je i Rock/Rap veče na kom su svirali bendovi Gomila Nesklada, naVAMga i Punkreas. Tradicionalna akcija DDK (Dobrovoljno davalatstvo krvi) je bila u kabinetu za transfuziju krvi, a na Dan Crvenog krsta (29. novembra) održana je sabirna akcija u Mex marketima.

- Radi upotpunjavanja znanja omladinci su prisustvovali seminarima u Sutormu.

- Sav novac dobijen od ulaznica iskorišten je u humanitarne svrhe, a slatkiši su odnijeti domu za nezbrinutu djecu "Mladost" u Bijeloj.

- Osnovni principi Crvenog Krsta su

+ humanost

+ nepristrasnost

+ neutralnost

+ nezavisnost

+ dobrovoljnost

+ jedinstvo

+ univerzalnost

Kao što i govori jedan od principa, priključenje klubu je isključivo dobrovoljno kao i učestvovanje u akcijama.

Dobrodošli u Omladinski klub Crvenog krsta Nikšić.

Marijana Šundić III-2

NAJPRAZNIJI ČOVJEK NA SVIJETU JE ONAJ KOJI JE PUN SEBE

Da li smo mi kulturno ili civilizovano društvo?

Intelektualac, čovjek sa savremenim shvatanjima načina života i obrazovan čovjek, pokušava raščlaniti šta su zaista prave vrijednosti. Suočeni sa porastom neobrazovanja i sa poremećenim sistemom vrednovanja, većina teži da odvoji dobro od lošeg, da nijansira, odredi prave vrijednosti. Potraga za pravim životnim vrijednostima predstavlja osnovu zajednice, osnovu života. Okolina na sve nas vrši ogroman uticaj. Ona većim dijelom upravlja životima pojedinaca, bilo da joj se prilagođavamo ili potpuno odstupamo od određenog. Kulturni čovjek treba da bude u skladu sa društvom, ali treba, takođe, da uzdiže sebe i da se unapređuje. Oni koji odstupaju od određenih normi postaju individualci i najčešće ne odgovaraju ostalima.

U Crnoj Gori, kultura i civilizacija mogu se poistovijetiti. Ako većina ljudi ne stvara bitnu razliku između duhovnog i materijalnog, zašto bi se uopšte razlikovala kultura od civilizacije, ako se u obzir uzme tumačenje sociologa da kultura predstavlja superiorniju oblast jednog društva, ako ona obuhvata samo više ili duhovne oblike ili vrijednosti (umjetnost, nauku, filozofiju, religiju, jezik i moral), za razliku od civilizacije kao niže sfere sektora društvenog stvaralaštva, koju čine sredstva za proizvodnju, građevine, primjenjena nauka, tehnika i tehnologija!

Društvo na određenom prostoru, na sebi svojstven način, stvara i tumači kulturu. Kultura življenja trebalo bi da predstavlja osnov svakog čovjeka, a pod kulturom življenja podrazumijeva se način na koji pojedinac čuva kulturu, mijenja je, poštuje moralne vrijednosti, živi u skladu sa glavnim hrišćanskim principima, uvažava pravo drugih da posjeduju i zastupaju svoje mišljenje, ne skrnavi religiju i jezik, poštuje sebe i sve ostale.

Ne poštujući prirodu i kulturno-istorijske spomenike, građani Crne Gore dokazuju koliko su zaista u zaostatku u odnosu na građane drugih evropskih i svjetskih država u kojima je svijest o poštovanju i uvažavanju pravih vrijednosti na zavidnom nivou.

Sve sfere društvenog života, a naročito mediji, predstavljaju bitan faktor koji utiče na mlade ljude, njihovu pismenost (u širem smislu riječi); na njihov moralni kod. Kako onda objasniti da se dopuštaju izuzetno velike greške koje ukazuju na polupismenost onih koji nas obavještavaju, bilo u elektronskim ili štampanim medijima, a da zato niko ne snosi odgovornost, iako smo svjesni da je uticaj medija, toj tekovini savremene civilizacije, izuzetno veliki. Dokle god živimo u društvu gdje se dovoljno ne cijeni obrazovanje, ostaćemo kruti, nedorečeni i uskraćeni da naučimo šta su to istinske vrijednosti.

Zaključujemo da ideja o sticanju boljeg obrazovanja treba da se propagira kako bi mladi ljudi što više učili, usavršavali sebe, kako bi i društvo dostiglo veći stepen kulture i kako bi duhovno nadvladalo materijalno.

Božana Miljanić III-2

Ogledalce, ogledalce, reci mi...

KO TO TAMO BACA SMEĆE ?

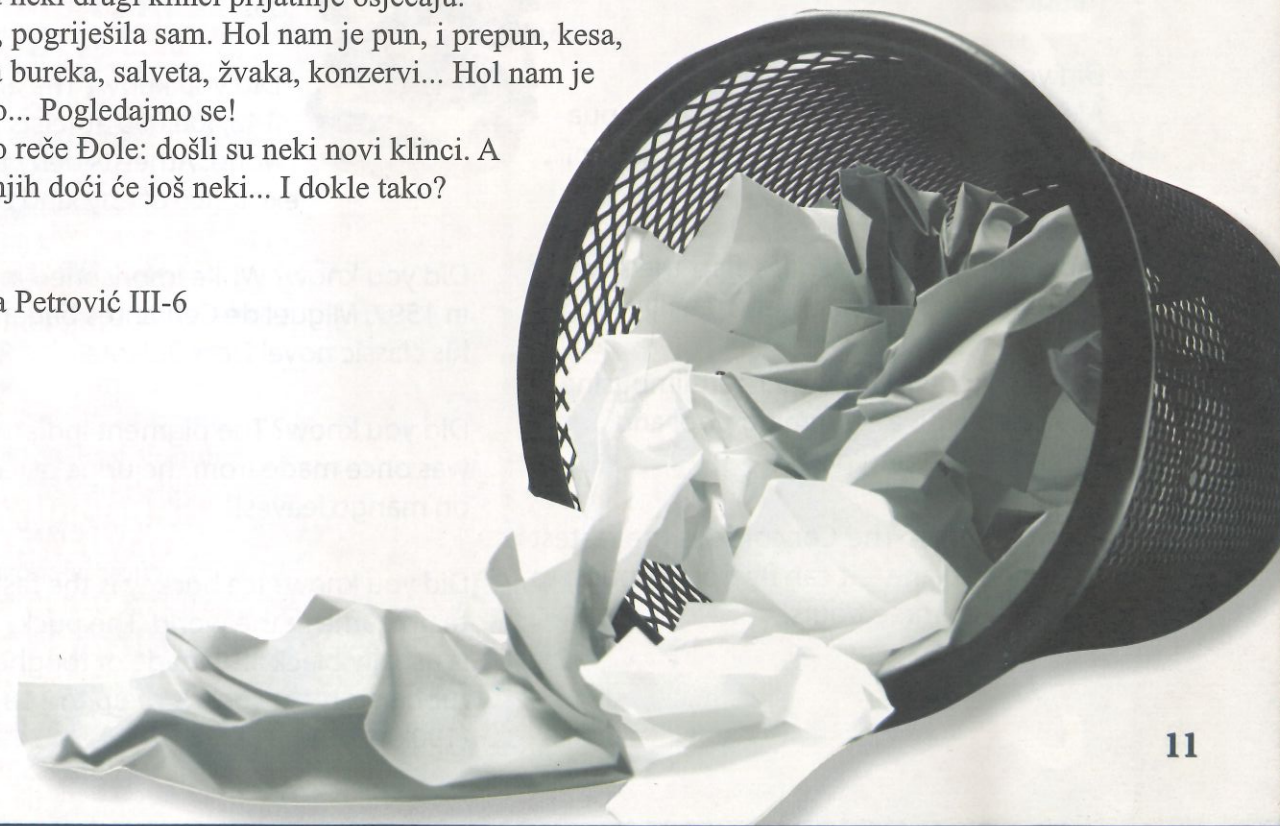
Kad se otvori tema o ponašanju učenika po školskim hodnicima, teško je završiti. Rasprava bi trajala cijeli dan, nadmašili bismo i poslanike u skupštini. Vjerovatno bi se našli i oni koji bi na, po mom mišljenju, nimalo diskutabilno pitanje: da li smo nekulturni i zar ima potrebe bacati smeće po hodniku umjesto odlagati ga u korpe za otpatke, odgovorili da je to stvar opuštenosti, slobode. Ako je to „sloboda“, zar nam je takva potrebna?! Zloupotreba prava, a zanemarivanje dužnosti od strane nas, učenika – svakodnevna je pojava. Gimnazija je nekada bila poznata po ljudima koji su nosioci kulture, po ličnostima koje su „propisivale“ kulturu i kulturno ponašanje. Svijest nam se promijenila: što si primitivniji to si više kul! Ali, samo za neke.

Hol, mjesto na kojem se većinom okupljamo, prazan je, jer nemamo dovoljno kulture da sačuvamo klupe, fotografije, slike, cvijeće – sve ono što je nekad krasilo naš hol i činilo da se u njemu neki drugi klinci prijatnije osjećaju.

Izvinite, pogriješila sam. Hol nam je pun, i prepun, kesa, ostataka bureka, salveta, žvaka, konzervi... Hol nam je ogledalo... Pogledajmo se!

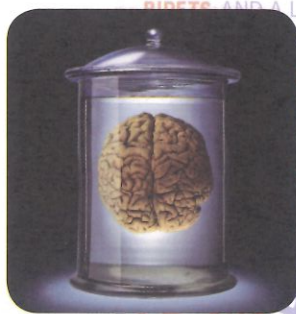
I kao što reče Đole: došli su neki novi klinci. A poslije njih doći će još neki... I dokle tako?

Katarina Petrović III-6

KUTAK ZA FRANCUZE

Français apprendre l'anglais

Did you know? A chimpanzee's brain weighs 0.97 lb (0.44 kg).

Did you know? The longest undersea mountain range, the Mid-Atlantic, is 7,000 (11,265) long.

Did you know? The River Nile cloud stretch all the way from New York to Berlin, Germany. The source of the river, Lake Victoria, Central Africa, was identified in 1858 by British explorer John Hanning Speake (1827-1864).

Did you know? The shrew has no time for sleep. It must constantly hunt and consume food or it will perish.

Did you know? In sub zero conditions, a frog's heart rate dips as low as 6-8 per minute.

Did you know? The female Queen Alexandra birdwing butterfly, of Papua New Guinea, has the largest wingspan of any insect, at 11 in (28cm).

Did you know? Butterflies flap their wings about 640 times a minute when flying!

Did you know? One American limousine is equipped with a swimming pool and helicopter landing pad!

Did you know? The Concorde is the fastest passenger plane – it can fly from London to New York in three hours!

Did you know? Rome the capital city of Italy, is built on seven hills: Aventine, Caelian, Capitoline, E squiline, Palatine, Quirinal, and Viminal.

Did you know? You are 0.4 in (1cm) taller in the morning than the evening, because the cartilage in the spine compresses during the day.

Did you know? You have 100 billion bain cells, of which 100, 000 are lost every day!

Did you know? The largest food company in the world is Nestle. Its top-selling product is Kit Kat – about 400 are eaten every second!

Did you know? About 15 millions burgers are consumed every day in the US!

Did you know? There are 146,406,000 atheists in the world. Atheists deny the existence of any kind of god.

Did you know? While imprisoned in Spain in 1597, Miguel de Cervantes began writing his classic novel Don Quixote.

Did you know? The pigment indian yellow was once made from the urine of cows fed on mango leaves!

Did you know? Ice hockey is the fastest team game in the world. The puck, which is usually black and made of toughened rubber, is hit at speeds of up to 118 mph (190km/h).

What in the world goes whiskery friskery meowling and prowling napping and lapping at silky milk?

Purr,

What is it?

What in the world goes leaping and beeping onto a lily pad onto a log onto a tree stump or down to the bog? Splash, blurr, Kerchurp!

What in the world goes gnawing and pawing scratching and latching sniffing and squiffing nibbling for tidbits of left-over cheese? Please?

Want in the world jumps with a hop and a bump and a tail that can thump has pinky pointy ears and a twitchy nose looking for anything crunchy that grows? A carrotty lettuceey cabbageey luncheon To munch on?

What in the world climbs chattering pattering swinging from trees like a flying trapeze with a tail that can curl like the rope cowboys twirl? Wahoo! Here's a banana for you!

What in the world goes stalking and balking running and sunning thumping and dumping lugging and hugging swinging and singing wriggling and giggling sliding and hiding throwing and knowing and growing and growing much too big for last year's clothes?

Who knows?

Eve Merriam

What in the world?

Gimnazijalke - poetese

Naramak vedrine

Ti si aranžer fikcije moje
i biser svjetlosti na ramenu talasa
što vječito obali hrli,
oko je tvoje kovitlac u kom se kapi
smista roje,
ti naramak si vedrine kojim se tuga
olako mrvli.
Bezdana zatvaraš procjepe,
vjetrova vajaš zvuke glasom pito-
mim,
bez tebe napici nade ne mogu dušu
da krijepe
jer plodovima zrelih samo iz tvoje
ruke-
glad samoće znam da utolim
I kao što prikovani za shvatanje
tragovi istine nedoumicom krstare,
tako krstariš i ti ovim stihom mojim
:
da te sanjam dok me ima,
da te volim dok postojim

Riječ

U prvom sutonu julske večeri
mastilo hita za rječju plahom
kojom netremice vječnost besjedi,
a ogranak nade pokriva je strahom.

I evo je pod mojom rukom
promiče riječ-
svjetlošću uma probuđena,
u kutku neprimjetnom valjda je
počivala već
pa zašto tek sada biva,
poput brijega snova
shvatanjem pravim ogoljena?

..Valjda za nju premalen
bješe tjesnac tišine,
pa ruho svojeg nemira skinu,
glasom se gromkim ko uplašena srna
diže
i pred okom mojim
bezazleno minu...

Jednom..Kad..

Možda te jednog dana
upita za mene neko,
jednom kad prohujalo vrijeme
ne bude značilo ništa;

kad slike iz srca oku budu pre-
daleko,
kada žalom gorčina olista.
Nemoj im ništa reći,
samo pogled svoj ka nebu uputi;
nek ne bude jasno onom što me
traži
zašto smjerom kojim vrijeme hita
čovjek nikad ne može poteći,
ni zašto su sjete puni
prolaznosti puti.
Ako te, poput blagog vjetra
za rukav povuče kajanje
ti samo oči sklopi
pred tom čudnom slikom,
ćutanjem pokaži svima
da nas još nije porazilo vrijeme
i da ti još uvijek jutro
sviće s mojim likom

Provirivanje htjenja

Eh, kad bih bila suncem zadojen
zrak
što hlad odškrinuti vreba,
pa da na kratko u kosi tvojoj obita-
vam,
da budem čežnje tvoje sjena.
Osjetio tad bi uzmicanje bola,
čuo bi samo ono
što ti ište srce vrelo,
glasom bi drhtavim podupreo
uzdizanje sreće,
a korakom svakim teže bi bilo
oružje straha troga.
Zar ne vidiš?
Na vrhovima prstiju želim ti prići,
iz ljuštore naivnosti
vratiti tvom oku sjaj,
zakloniti oblake želim
što će ka tebi ići-
na raskršću razdražljivoga sna...

Al mio amico migliore

Se la gente sconosciuta
vuole chiedermi cos'e' amore,
io so la risposta
(e' facile indovinare)
e' tutto positivo che c'e' nel cuore.

ŠTO JE NEBO TAMNIJE, TO ĆE ZVIJEZDE BITI SJAJNIJE

Quando trovo il quadrifoglio
pensano che sia divino,
ma non e' questo che io voglio,
io ho bisogno del pensierino.

Se chiedono poi,
che cos'e' la felicità'
guardatemi - e' la verita'
quando vi dico che sono felice.
Ma loro non sapranno mai
credere di nuovo
in quello che hanno creduto
o cosa significa non cercare troppo
ed avere - tutto.

Io ho tutte quelle cose eterne
che servono solamente a me,
le vedo adesso con un'emozione,
nei tuoi occhi, mio amicone
e sono felice pensando a te.

Desanka Jaukovic 119

////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Tebi i ljetu

Na sivom zidu plešu sjene,
dok vjetar tiho i tužno svira,
nekom nejasnom notom srce mi
treperi
i svaka slika u ranu dira...

U tami noćnoj, iza sjena i zida,
gdje neko radost i osmijehe dijeli,
u smiraj ljeta, s ružama vene
sjećanje na dan kad smo se sreli.

Nikako zora da zarudi,
iz ovog košmara da probudi,
ko da sam sasvim sama na svijetu,
uz tužne zvuke violine,
pišem stihove tebi i ljetu.

Oproštaj

U treptaju noći
igraju se zvijezde,
kao da mi kažu
da su tvoje oči.

Oko srca bolnog,
tiho tuga veze.

Gdje su naši
snovi nestali?
Kažu, kad se voli
i zlo se dijeli.
Da li smo mi to umjeli?

Oko srca bolnog
tiho tuga veze.

Zapjevaj tiho
našu pjesmu!

Da krenem dalje
snagu mi daj!

Budi mi zvijezda u tamnoj noći
i znaj, boli oproštaj!

Oko srca bolnog
tiho tuga veze.

Poželim

Čekam da poklone mi te oblaci,
da dođešdo mene na pramenu čežnje,
u mraku samo čuju se koraci,
i što si dalje, sve mi je teže.

Drhtim pred oltarom uspomena starih,
izgubljenih nada, obećanja lažnih.

Kada bih imala bar nekog, da držim
ga za ruku,
da hodamo na mjesecini, da podije-
limo tugu.

Gutam ponos i suze,
nije im ni vrijeme ni mjesto,
ali dok slušam u tmuni korake,
poželim da si tu...
Poželim...Često...

Umjesto zime

Neću da suzama zalivam put
kojim će noga moja da gazi,
umjesto zime živjeću proljeće,
i hodaću po cvjetnoj stazi.

Neka prestanu kiše, oluja,
uz širok osmijeh
nastavljam dalje,
idem u susret pjesmi slaviša.

Da bol sav prođe
pjevaću glasno,
srcu će mome sreća da dođe,
moja će zvijezda sijati jasno!!

Bice bolje

Dok sunce svilom
prede tkanja za naša jedra
tražimo tjeplu svitanja,
srećna i vedra.

Muzikom obasjam dane
kad samo tuga sviće,
čekam te u magli toplih us-
pomena,
jer znam da bolje biće.

Da raširim krila,

K'o bijeli anđeo slobode,
da kroz san i ljubav
moju dušu vode.

Na jastuku od oblaka,
gdje kraj tebe srce spava,
treperiće kao svijeća
ono što je ljubav prava.

I u neke kišne dane,
kad nam samo tuga sviće,
smijem se jer znam,
da sutra BOLJE BIĆE!!!

Ожидая любовь

Стояла я одна под месяцем,
который свой белый свет просыпал,
стояла, любовь ожидая,
но ты не пришёл.

Стояла на дороге пустой,
ждала всю ночь, и день весь,
и через слёзы думала,
что может-быть, придёт.

Ночь моей была подругой одной,
а потом заснула,
любовь не пришла,
не было ничего.

Анђела Радовановић IV-2

NE RAZMIŠLJAJ O ONOM ŠTO NEMAŠ. RAZMIŠLJAJ O
TOME ŠTO MOŽEŠ UČINITI ONIM ŠTO IMAŠ.

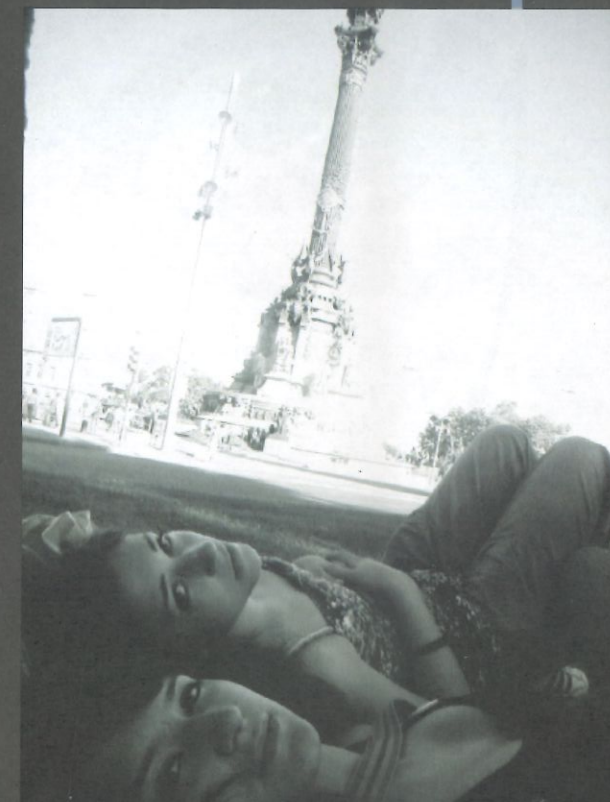
Kada se gimnazijalci „raškljocaju“

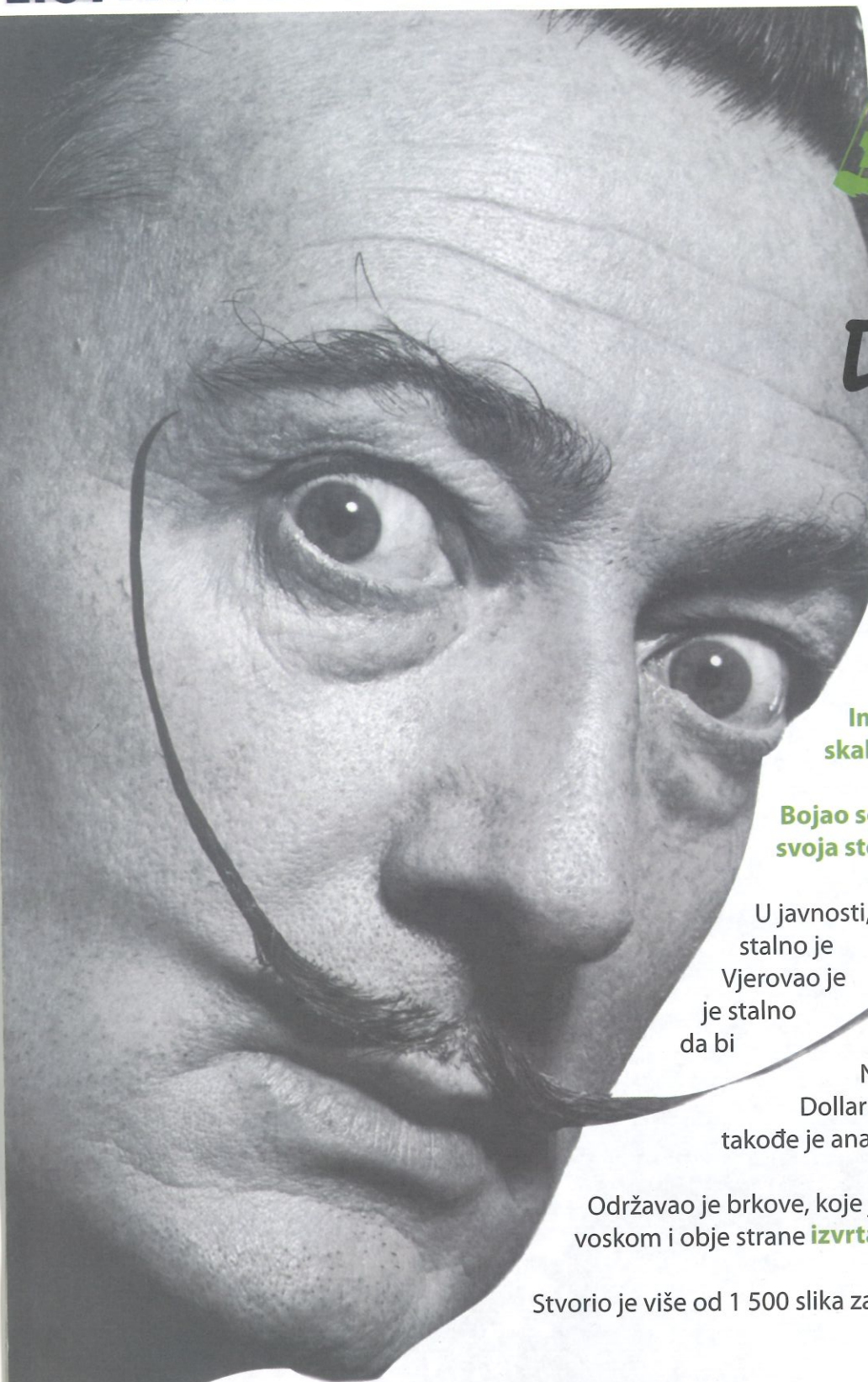
Fotografija kao novi izazov

Pripremio: prof. Ilija Nikčević

Maturanti koji pohađaju predmet Umjetnost i vizuelne komunikacije imali su priliku da se isprobaju u mediju fotografije i tom prilikom iskoriste njene mogućnosti, koje je odvajaju od pukog dokumentovanja stvarnosti i uvode u milje umjetničke discipline. Oni su posmatrajući kroz vizir svijet oko sebe, birali motive, kojima su, dodavajući svoj lični pečat, dotakli, ono što danas jeste umjetnička fotografija. Ono što ostaje iza takvog pristupa fotografiji je lično u realnom svijetu, vidljiva stvarnost obojena ličnim impresijama. Vješto korišćenje planova, kompozicije, kombinovanje elemenata, korišćenje provjerenih motiva: portreta, ljudske figure, pejzaža... učinili su da se rezultat pojavi u vidu uspješno ukomponovanih ličnih estetika i senzibiliteta učenika.

Ova relativno mlada umjetnička disciplina zainteresovala je učenike. Oni žele da tragaju i stvaraju, da se iskazuju kroz njene široke izražajne mogućnosti, a rezultate ocijenite sami:

NEZABORAVNI

Dali

Dizajnirao je logo za
Chupa Chups lollipop ko-
mpaniju.

Imao je bolestan strah od
skakavaca.

Bojao se da skine čarape i otkrije
svoja stopala.

U javnosti, da bi
stalno je
Vjerovao je
je stalno
da bi

privukao pažnju,
skakao gore-dolje.
u duhove i sa sobom
nosio drveni talisman
se zaštitio od njih.
Njegov nadimak je bio „Avida
Dollars“ što znači **„željan dolara“**, i
takođe je anagram za Salvador Dali.

Održavao je brkove, koje je uglavnom premazivao
voskom i obje strane **izvrtao pod uglom od 90°**.

Stvorio je više od 1 500 slika za života.

„Svakog jutra kada se probudim“, pisao je slikar mekanih satova i
plamtećih žirafa,

„ Najveću radost mi pričinjava spoznaja da sam ja : Salvador Dali “.

Dali, Katalonac zavisao od slave i zlata, puno je slikao i puno pričao. Omiljena tema razgovora
mu je bila kako postati genije i život je posvetio dokazujući se jednim. Evo njegovog recepta:
„ Oh, Salvadore, sada znaš istinu – ponašao si se kao genije, genijem ćeš i postati“

Kao dijete je stalno izbacivan iz škole. Sa šest godina htio je postati kuvarica, insistirajući
na ženskom rodu te imenice, u sedmoj godini je, pak, želio da bude Napoleon. „ Od tada“,
rekao je kasnije, „ moje ambicije su neprestano rasle, a s njima i megalomanija.

Danas jedino želim biti Salvador Dali i ništa više.

Sa 18 godina seli se u Madrid i počinje izučavati slikanje na Akademiji
umjetnosti. Ubrzo je dobio reputaciju ekscentrika, privlačeći pažnju svojim stilom
oblačenja, frizuram... kao i svojim ponašanjem i komentarima. Nije završio poslje-
dnje ispite i otišao je u Pariz. Tu upoznaje Pikasa i pridružuje se nadrealističkom
pokretu. 1929. Sreće svoju buduću ženu – Helenu Diakonovu, 10 godina stariju
od njega, poznatu pod nadimkom Gala. Otprilike tada stvara svoje najpoznatije
slike kao sto su Postojanost pamćenja (Mekani satovi) i Veliki masturbator, slika
koja svjedoči o prvom susretu Dalija i Gale i o stanju u kojem ga je, odlazeći, osta-
vila – na pola puta između „tvrdog“ i „mekanog“. 1934. su se vjenčali i iste godine
biva izbačen iz nadrealističkog pokreta. Dali je na to izjavio: **„ Nadrealizam, to
sam ja“!**

U naše vrijeme, koje je on nazivao „ kretenskim“, Dali je neprestano pro-
vokacija. Znao je kako da kontrolise medije i privuče pažnju javnosti. Dva muzeja
su bila posvećena njegovom radu i životu dok je još bio živ. Dali je bio jedan od
rijetkih umjetnika koji je za života bio izuzetno bogat.

Bio je jedan od najvećih nadrealista ovog vremena, poznat po svojoj sposo-
bnosti da snove pretvara u umjetnost, koje je nazivao „ hand painted dream pho-
tographs“. Takođe je bio skulptor, pisac i lud ili je htio da ljudi misle tako. Jednom
prilikom je izjavio:

„ Jedina razlika između mene i ludaka jeste u tome što ja nijesam lud.“ Sarađivao je
sa Voltom Diznijem na jednom kratkom animiranom filmu, „ Destino“ koji je tek 2003. godine
završen po Dalijevim nacrtima. Preminuo je u Španiji, u svom rodnom gradu, zbog srčanih
problema 23. Januara 1989.

PRIČA JEDNOG BENDA - BERMUDE

U našoj gimnaziji se oduvijek zna šta je dobra muzika. A zna se i ko dobru muziku izvodi. Naravno, mislimo na grupu BerMude, koja svojim svirkama uspješno razvija svoju posebnu, jedinstvenu, lijepu muzičku priču. O bendu, ali i o muzici, popričali smo sa Ninom Rakojević, članicom ove zanimljive grupe. Nasmijana i dobro raspoložena, Nina je odgovarala na naša pitanja.

- Kako je nastao vaš bend i ko su njegovi članovi?

Priča o bendu se ptezala jedno vrijeme, ali nam je uvijek falilo ili članova ili instrumenata ili volje da se nakanimo da se skupimo, ali smo se, eto, konačno prije pola godine skupili, počeli sa probama i odradili prvu svirku 19. juna. Što se tiče članova tu su gitaristi Danilo Davidović i Nemanja Peković, basista Nikola Peković, za bubnjeve je zadužen Uroš Roćenović, a ja sam tu da to, kao, upotpunim glasom.

- Kako je bend dobio naziv i ko je napravio vaš logo?

Bend je dobio ime po pjesmi benda Broken Strings, s tim što mi volimo tu riječ malo drugačije da akcentujemo ^^ . A logo je radio Balša Barović.

- Šta je za vas muzika?

Svi volimo muziku, normalno, inače se ne bismo bavili ovim. Čitav naš život se, manje-više, vrti oko iste. Za mene je to jedina konstanta u životu, nešto sveprisutno, bez čega ne bih mogla da živim.

- Gdje nastupate?

U našem gradu nema mnogo mjesta na kojima se može nastupati, ako se govori o punk, hard-core muzici ili o rock'n'roll-u, koji mi sviramo. Najviše nastupa smo imali u nikšićkom Hacienda Pub-u, a imali smo dvije svirke u Trećoj obali u Podgorici i na jednom festivalu u Dodošima (ko ne zna gdje su Dodoši, sram da ga bude).

- Da li na tim nastupima izvodite i svoje pjesme?

Uglavnom su to obrade, ali se nađe i poneka naša stvar. Trenutno smo u fazi stvaranja i čekamo da sve skockamo da bi bilo spremno za izvođenje.

- Šta želite da poručite našim čitaocima?

Da ni pod razno, ako im je život mio, ne dolaze na naše svirke.

NOTA BENE: Na moj predlog da našim čitaocima pokloni neki tekst koji bend izvodi, Nina je rekla da su oni neko vrijeme izvodili par svojih pjesama, ali da su te pjesme sada u History-ju, te da su nove stvari tek u pripremi. Kada nove pjesme budu u potpunosti 'skockane', moći će da sa nama podijeli njihov tekst, jer, samo dovršeno djelo valja dijeliti sa publikom.

Razgovor vodio Andrija Radulović IV-2

NIJE SVEJEDNO

NAUČI DA KAŽEŠ: IZVINI!

RIJEČ „IZVINI„ JE JEDNA OD „NAJTEŽIH“ RIJEČI I SA VELIKOM MUKOM JE IZGOVARAMO. UVIJEK JE TEŠKO PRIZNATI DA SMO POGRIJEŠILI. EVO KAKO ĆES SE IZVINITI NA PRAVI NAČIN:

Osobu kojoj želiš da se izviniš pozovi na stranu.

Ljepše će izgledati ako to bude neki vaš trenutak.

Osobu kojoj se izvinjavaš uvijek gledaj u oči, a možeš je čak i lagano uhvatiti za ruku. To su gestovi koji odaju iskrenost i bliskost. Tek kad uspostaviš fizički kontakt, reci: „Izvini...žao mi je...“

Nikako nemoj umanjiti značenje izvinjenja time što ćeš početi da opravdavaš svoju grešku nekim, samo tebi, poznatim razlozima.

Kad kažeš „Izvini“ – neka ostane na tome. Objašnjenja ne dolaze u obzir.

I budi spreman/na da dobiješ kritiku.

Pripremila Jelena Nenezić III- 6

BUDI PRIJATELJ

Čovjek je uvijek spreman da se naruga, da omalovažava, da traži mane drugima...

Zašto je to tako – zbog nesigurnosti, straha ili nekih licnih kompleksa...?

Jeste li se ikad pitali kako je to biti ponižen, omalovažavan, razočaran...?

Da li ste kad bili odbačeni i pored svih problema koje imate?

Stavite se u taj položaj, pa ćete uvidjeti, valjda, da vam baš tada najviše treba podrška, pomoć...prihvatanje...

I zato:

NEMOJTE druge omalovažavati

NEMOJTE im činiti život gorim

NEMOJTE biti toliki gadovi u ovom kratkom životu

Jer će jednog dana i vama trebati pomoć

I zato:

BUDITE tu za nekog

BUDITE tu da mu pomognete

BUDITE tu da ga odbranite

BUDITE nekom podrška

Jer to vam neće naškoditi

Svi ljudi žele da imaju bar jednog prijatelja, ali se samo rijetki trude da budu prijatelji.

Pripremila Nikolina Popović III-6

Nije lako, ali...

Sanjajmo da će danas biti bolje nego juče, a sutra bolje nego danas. Neka nas mašta odvede u nepoznate krajeve, neka nas nauči da ljubav ipak postoji. Hajde da maštanje pretvorimo u stvarnost, jer smo tu da sebi stvorimo svijet. Neka nada u bolje sutra nikada ne nestane, jer ako ona nestane znaćemo da ne vrijedi više živjeti, da je sve uzaludno.

Treba znati voljeti; sebe bezgranično davati, i svoju ljubav, ali, ponekad treba znati i odustati kada shvatimo da sve gubi značaj. Opraštajmo svima koji su nas povrijedili. Ne dozvolimo da nas mržnja zaslijepi, i da ona savlada ljubav.

Život se nastavlja... Borba se neprekidno vodi u nama samima, ali i sa drugima. Ali u toj borbi na putu do zamišljenog cilja treba čuvati sebe i svoju čovječnost.

Nastavimo da maštamo, lutamo, volimo.

Ono što je najljepše na iskrenoj i dubokoj ljubavi, na kojoj je sve lepo, to je da u odnosu prema onome koga volimo nijedna naša mana ne dolazi do izražaja. Mnogo šta što je zlo u nama iščezava, a ono što je dobro ustrojući se. (Ivo Andrić)

Ljubav, kad je iskrena i duboka, lako prašta i zaboravlja. (Ivo Andrić)

Ljubav je previše retka i previše dragocena. Ljubav je jedini vazduh koji sam ja udisao, a osmeh je jedini jezik koji na svetu razumem. (Miroslav Antić)

Da bi se istinski volelo treba odrasti do deteta. (Miroslav Antić)

Božana Miljanić III-2

NOVAC NIJE SVE. NJIME MOŽEŠ KUPITI:

- kuću, ali ne dom
- čas, ali ne vrijeme
- položaj, ali ne ugled
- krevet, ali ne san
- knjige, ali ne znanje
- krv, ali ne i život...

BUDUĆNOST PRIPADA ONIMA KOJI
VJERUJU U LJEPOTU SVOJIH SNOVA.

VAŽNA SPOREDNA STVAR - SPORT

Naši sportski talenti

Neosporna je činjenica da su mnogi učenici naše škole bili i veliki sportski talenti. Tradicija se nastavlja, pa i sada nema odjeljenja od prvog pa do četvrtog razreda u kojem nema makar po jedan sportista. Njihov trud i zalaganje trebalo bi da se cijene kako na terenu tako i u školi. Među zapaženijima su: Vukota Pavić, jedan od boljih igrača u KK „Bonus“ (učenik četvrtog razreda), Jovan Stevanović, tehničar prvog tima OK „Sutjeska“ (drugi razred), Balša Vlahović, koji osim juniorske lige igra i za prvi tim KK „Sutjeska“ (treći razred), Tanja Božović, džudistkinja sa izuzetnim rezultatima (četvrti razred).

Ipak, kao i uvijek, sve ima dvije strane. Naporni treninzi koji i vode ka vrhunskim rezultatima, često dobijaju sjenku. Zbog svega o čemu mladi sportski talenti sanjaju, a svojom upornošću i žele da ostvare, često se odražava na uspjeh u školi (mada nije pravilo). Ponekad im nedostaje baš „ono malo vremena“ za veliki broj opširnih lekcija i testova, za koje je potrebno višednevno pripremanje. Kako god, želimo im sreću sa svakim budućim sportskim, ali školskim korakom.

Zoran Đukanović III-2

Zašto je nestao sportski duh Gimnazije?

Kada je trebalo da se učenici – naši mladi novinari – poduhvate posla i napišu tekstove za sportsku rubriku našeg lista, naišli su na problem: nema sportskog života u Gimnaziji.

I ne bi se reklo da je želja nestala, ali je ipak malo volje da se ona i ostvari. Želja je stvar slabih a volja stvar jakih! (V. Desnica)

Nećemo negirati činjenicu da nedostaju rekviziti, da je sala neuslovna, da nedostaje prostora za realizaciju kako redovnih tako i časova izborne nastave. Ali, da li nam je zaista potrebno toliko sredstava i toliko rekvizita da organizujemo neko takmičenje, neki turnir, pa makar se rezultati znali samo unutar zidova naše škole?

Nekad, ne baš tako davno, osim po postignućima u učenju, naša Gimnazija je bila poznata i po vrhunskim sportskim rezultatima. Nedostaju nam dani kada su učenici promovisali svoj talenat, borbeni duh i mladost. Nedostaje IM učenje o ferpleju (kojeg je sve manje), o tome kako se uživa u igri i kao se na pravi način bodre „svoji“, kako se dostojanstveno i dobija i gubi!

Ovaj tekst nije kritika nego apel naših učenika da se nešto pokrene; želja naših učenika da ova generacija, kao i buduće, doprinesu bogatoj sportskoj tradiciji ove škole.

Neka nas citat iz monografije Mali fudbal i fudbal "5" u Nikšiću (1952-1999), prva knjiga Sretena Miranovića podsjeti na značaj Gimnazije "Stojan Cerović" u razvoju sporta u našem gradu:

„Govoriti o nikšićkom sportu pedesetih, šezdesetih i sedamdesetih godina, a ne spomenuti Gimnaziju Stojan Cerović, bila bi manjkavost ove monografije. Biti učenik jedne takve institucije, visokog renomea, koja je stvorila veliki broj intelektualaca svih profila je posebna čast. Nezaboravni trenuci najljepšeg životnog doba, profesori – vrhunski poznavaoци svog posla, ostavljaju neizbrisiv trag jednog lijepog davnšnjeg vremena. Teško je biti hroničar zbivanja, pa navesti sva imena koja su iz gimnazijske klupe postala vrhunski sportisti (fudbaleri, šahisti, odbojkaši, rukometaši, košarkaši itd.)

ili profesori, ljekari, političari. Teško je nabrojati sve profesore koji su svojim radom doprinijeli afirmaciji i stvaranju kulta nikšičke Gimnazije, ali s obzirom na to da je sport nešto posebno i uzvišeno, autor ove monografije je dužan pomenuti Bima Harovića, Mitra Vukićevića i Voja Jovanovića – profesore fizičkog vaspitanja i dugogodišnjeg direktora ove poznate i priznate ustanove širom Jugoslavije Branka Radojičića. A mali fudbal, tema monografije, na gimnazijskom igralištu doživljavao je zvjezdane trenutke. Gimnazijski turniri su bili pravi praznik, škola kada se finalni susret igrao nije radila, direktori i profesori su bili uz igralište kao i brojni sugrađani. Talenti su se rađali, potezi i golovi pamtili i prepričavali, postajući neizbrisiv dio sjećanja na vrijeme provedeno u gimnazijskoj klupi. I tako do sedamdeset i neke, kada „reformatori školstva“ sruše jednu tradiciju, ne samo Nikšića već i Jugoslavije. Prodoše gotovo dvije decenije, ali, srećom, neki novi pozitivni vjetrovi i u teškom i bremenitom vremenu vratiše Nikšiću dio njega. A tog 18. septembra 1996. godine dobio je Nikšić velelepno, moderno opremljeno zdanje nove Gimnazije u ulici Partizanski put, da neke nove generacije nastave bogatu tradiciju svojih prethodnika.

U ime učenika: prof. Dajana Ševaljević

Tu i tamo u školi se organizovala poneka utakmica u malom fudbalu gdje su „ljuti“ protivnici bili profesori i učenici. Naravno, učenici jedva čekaju da „polome“ noge profesorima, dok oni nemoćni da prate poletnu mladost, svojim „tenorima“ zaustavljaju napade. I, naravno, zna se ko (ili šta) uvijek pobjeđuje: mladost, snaga, pa su „stari“, kako se to kaže, „opuvani“! A da se ne bismo takmičili sa mladošću, jer ćemo uvijek izgubiti (bar u ovome), dajmo im da izmjere sopstvene snage!

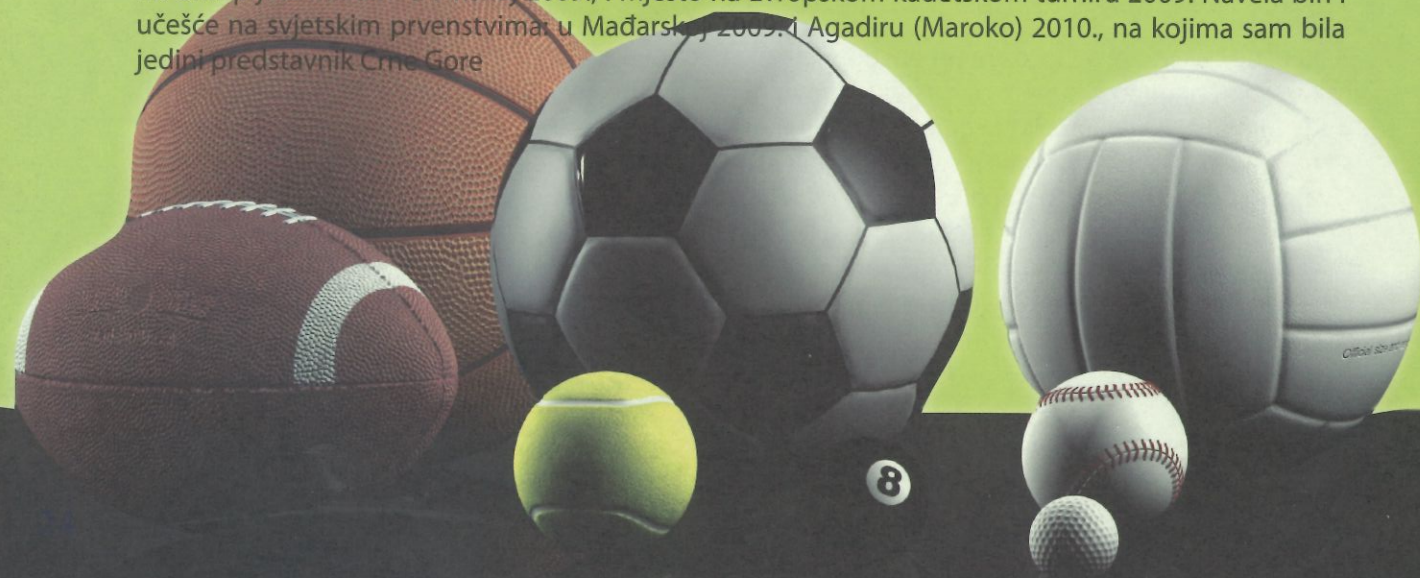
Rezultati za ponos

Tanja Božović, učenica četvrtog razreda, džudistkinja, govori o svojim rezultatima:

Imam sedamnaest godina, a džudo treniram već 11 godina. Za to vrijeme sam ga toliko zavoljela da on za mene više nije samo sport, već stil života. Boravak na tatamiju čini me „živom“, posebno za vrijeme borbe i u tome pronalazim sebe.

Svakako da su pobjede i medalje najveća nagrada za jednog sportistu, tako da se tu krije moja najveća motivacija. Sa svakom novom medaljom rastu moje ambicije i želja za još sjajnijim odličjem. Učešće na olimpijskim igrama je moj cilj, osvajanje medalje na tom takmičenju bilo bi ostvarenje sna. Dobila sam ponudu od Crnogorskog olimpijskog komiteta za učešće na Olimpijadi 2012. godine u Londonu i, na ravno, daću sve od sebe da izborim normu.

Iako imam oko 300 medalja, kao i drugi takmičari imam i ja one najdraže: I mjesto na Balkanskom prvenstvu za kadete 2009., I mjesto na Balkanskom prvenstvu za juniore, i za seniore 2010., VII mjesto na Olimpijadi mladih u Finskoj 2009., I mjesto na Evropskom kadetskom turniru 2009. Navela bih i učešće na svjetskim prvenstvima u Mađarskoj 2009. i Agadiru (Maroko) 2010., na kojima sam bila jedini predstavnik Crne Gore.

N
a
š
e

p
r
e
p
o
r
u
k
e

EVO JEDNE MALE ČINJENICE:

Umrijećete.

1939. Nacistička Nemačka. zemlja zadržava dah. Smrt nikada nije imala toliko posla. Devetogodišnja Lizel živi sa svojom starateljskom porodicom u Ulici Himel. Roditelje su joj odveli u koncentracioni logor. Lizel krade knjige. Ovo je njena priča i priča o stanovnicima njene ulice, kada su bombe počele da padaju.

JEDNA VAŽNA NAPOMENA:

Ovu priču pripovijeda Smrt.

To je mala priča o:

djevojčici

harmonikašu

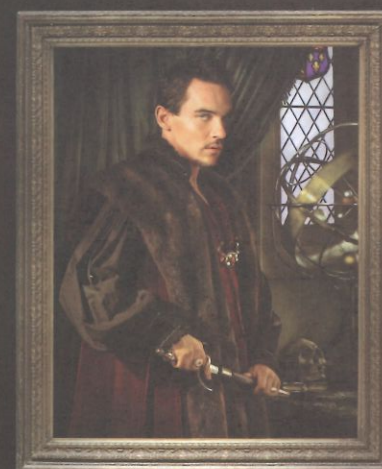
nekim fanatičnim Njemcima

jevrejskom bokseru

i stvarno mnogo lopovluka

TREBALO BI DA ZNATE JOŠ NEŠTO:

Smrt će posjetiti kradljivicu knjiga tri puta.

THE
TUDORS
JONATHAN RHYS MEYERS AS KING HENRY VIII

Ljubavnik. Ratnik. Pobunjenik. Kralj. Mislite da znate cijelu priču. Ali znate samo njen kraj.

Da biste shvatili njenu bit, morate se vratiti na početak.

Kralj Henri VIII neće stati ni pred čim da osigura svoje mjesto u istoriji. Kralju je dozvoljeno sve. Kralj dobija sve. Ali može izgubiti više nego iko drugi.

„Tjudorovi“ nam prikazuju vladavinu jednog monarha koji je obilježio Englesku za sva vremena. Htio je da osigura svoje mjesto u istoriji,

kao dobar vladar, vojskovođa, milosrdni kralj...a ostao je zapamćen kao kralj koji je imao 6 žena- od kojih je dvije pogubio. Zbog ljubavi za jednom ženom, Anom Bolen, kralj Henri je pogubio 2 svoja prijatelja. Da bi dobio razvod, odvojio se od papske crkve i stvorio novu- reformističku.

Ono što ova serija pokazuje jeste da je sve prolazno. Ništa nije vječno- čak ni ljubav. Jedino što nam ostaje jeste sjećanje. Sjećanje na ona prošla vremena- dobra vremena. Ono što pokreće ove ličnosti jeste želja. Želja za nečim boljim, želja za onim što ne možemo imati.

Najdragocjenija stvar koju su kralj Henri i njegovi malobrojni prijatelji izgubili je vrijeme, tj. svoju mladost. Tražeći bolje i ljepše, on nije imao vremena da shvati vrijednost sadašnjeg trenutka, da zastane...

Možda će vas naučiti kako da zavedete, kako da slažete, kako da nastavite dalje, čak i da volite i mrzite...prebolite, odrastete, zažalite, ponašate se kraljevski... i još mnogo toga.

Ono što vas neće naučiti jeste kako da zadržite vrijeme... kako da ga vratite...

Zato, uživajte u sadašnjici kao i u seriji!

vjerujte mi: nije san

Intervju sa Bodlerom

Polako otvaram vrata i nesigurnim korakom ulazim u mračnu prostoriju. Jedinu svjetlost daje mala lampa na radnom stolu. Sto se nalazi u lijevom uglu, odmah pored ogromnog divana. S desne strane je ogromna polica sa knjigama. Polako se približavam stolu; pored njega dvije stolice, na jednoj je ON, čeka me, i polako pod slabom svjetlošću stare lampe počinjem da nazirem crte lica Šarla Bodelera.

- Dobar dan !

Polako sjedam na susjednu stolicu i drhtavim glasom govorim :

- Gospodine Bodler, prije svega željela bih da Vam se zahvalim što ste u svom pretrpanom rasporedu našli malo vremena za mene i omogućili mi ovaj razgovor. Kao što već znate, za domaći iz maternjeg jezika imam zadatak da napišem intervju sa Vama. Ja sam već pripremila neka pitanja, uz pomoć kojih ću se, ako mi dozvolite, osvrnuti kako na Vaše stvaralaštvo, tako i na Vaš privatni život.

- Naravno!

- Pa da počnemo !

- Da li ste prilikom stvaranja svoje poezije i slutili da Vas će neke nove generacije pjesnika smatrati svojim pretečom, utemeljivačem jednog novog književnog pravca i da ćete sa istim žarom biti čitani i poslije gotovo dva vijeka?

- Ni jedno ni drugo! Vjerovali ili ne, niti sam težio nečemu takvom kao što je stvaranje nekog novog pravca, niti sam razmišljao o toj mogućnosti. Živio sam život onako kako sam htio. Nijesam se obazirao na negativne kritike mojih savremenika niti društva. Bio sam svjestan da im se moja poezija ne dopada, jer je ne razumiju, i da me smatraju dekadentnim, takođe sam bio svjestan da to ne mogu promijeniti, pa se nijesam ni trudio! Na kraju je moja zbirka ipak završila pred sudom. Ipak, uz malo kompromisa, sve se dobro završilo i po mene i po moju poeziju.

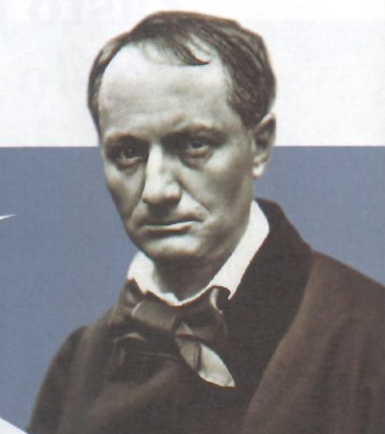
- Negdje sam pročitala da je Vaša umjetnost odraz Vašeg karaktera, da li je to istina i ukoliko jeste, šta biste izdvojili kao bitan faktor koji je uticao na to ?

- Istina je. Neobični događaji iz godina mog djetinjstva i mladosti bili su presudni za formiranje moje složene ličnosti, a samim tim i moje poezije. Osnova mog stvaralaštva je baš u godinama djetinjstva i mladosti "

- Moderna donosi i nove jezičke i stilske osobenosti. Pored toga, Vaša poezija upućuje na jednu drugačiju filozofiju života?

- Priroda je onaj hram gde iz stubova živih
pokatkada po neka nejasna reč izleće ;
čovjek se tuda po šumama simbola kreće,
pod pogledom njihovih očiju poverljivih.

Kao dugi odjeci što se daleko spoje
u nekakvu mračnu i duboku istovetnost,

neizmernu kao što je noć i kao
svetlost,

govore među sobom zvuci, mirisi, boje.

Niko još u potpunosti nije otkrio tajne prirode, ali pjesnički senzibilitet traga za njima.

- Vašu pjesmu „Strvina“ mnogi smatraju himnom ljubavi. Vi ste u njoj na veoma „čudan“ način opjevali ljubav. Ono što mene zbunjuje je čemu baš takav opis ljubav i ljepote? I u čemu ste pronašli inspiraciju ?

- Znae kako, postalo je monotono, dosadno opisivati ljubav na jedan isti način.

Čitaoci su bili zasićeni romantičarskog poimanja ljubavi i ljepote. Smatrao sam da nam svima treba osvježenje, neki drugi pogled na ljubav, – isto toliko istinit koliko i romantičarski. Lijepo i ružno, taj vječni kontrast spojen u jednu harmoničnu cjelinu. Njena suština je dominantna, a ne njen oblik. Ona je više došla do izražaja u ovakvom pogledu na nju nego u bezbroj poređenja sa nečim sličnim njoj.

- Jedna od Vaših najznačajnijih pjesama svakako je „Albatros“. Interesantan je i način na koji je ona nastala, možete li nam reći nešto više o tome?

- Moram priznati da je „Albatros“ nastao u jednom jako teškom periodu mog života. Naime nakon smrti moga oca, majka mi se preudala. Očuh mi je bio iz viših aristokratskih krugova, ali mene to nikada nije impresioniralo. Iako mi je to otvaralo mnoga vrata, ja sam se sasvim neočekivano predao onom životu kojim se živjelo u najmračnijim krugovima Pariza. Nesrećna majka nije imala mnogo razumijevanja za moj način života i moju umjetnost, pa je pokušavala da me otrgne od toga. Ona i očuh su me poslali na putovanje u Indiju. Na tom putu, prisustvovao sam mučenju jedne divne ptice. Neke emocije u meni su se probudile....Shvatio sam tu nesrećnu pticu u potpunosti...I tako je nastao „Albatros“

- Kažete da ste shvatili u potpunosti nesrećnu pticu, da li je to zbog toga što je i Vaša poezija bila neshvaćena, pa ste se poistovjetili sa tom pticom čudesnih krila?

- Tom knezu oblaka i pesnik je sličan
on se s burom druži, munjom poji oči
ali na tlu sputan i zemlji nevičan
divovska mu krila ne daju da kroči.

- I Gospodine Bodler, za kraj ono što me jako interesuje, kako sada iz te perspektive gledate na svoj život, da li biste nešto promijenili i da li nam možete reći nešto o zagrobnom životu tj. nešto o onome što do danas nije bilo poznato ljudima ?

- Kada pogledam na svoj život iz ove perspektive...ništa ne bih mijenjao, živio bih opet isto kao i prije, stvarao bih kao i prije, da vas ljudi shvate uvijek treba vremena i za to nikad nije kasno. Na kraju krajeva, zar me vi danas ne shvatate mnogo bolje nego moji savremenici?! Što se tiče zagrobnog života....o tome vam neću ništa reći. Neka neke tajne ostanu tajne!

KULIRAJ

PITANJE OD VAŽNOSTI ZA OPSTANAK PLANETE

Zašto je pile prešlo ulicu?

UČITELJICA:
Da pređe na drugu stranu.

PLATON:
Za više dobro.

ARISTOTEL:
U prirodi je piladi da prelaze ulicu.

MARTIN LUTHER KING:

Imam viziju svijeta u kojem će sva pilad biti slobodna da prelaze ulice, a da se njihovi motivi ne dovode u pitanje.

MOJSIJE:
Bog siđe sa neba i reče piletu: Ti ćeš prelaziti ulice!

RICHARD NIXON:
Pile nije prešlo ulicu. Ponavljam: pile **NIJE** prešlo ulicu.

ALBERT EINSTEIN:
Da li je pile prešlo ulicu, ili se ulica pomjerala ispod pileta zavisí od vašeg položaja u referentnom sistemu.

BILL GATES:
Upravo smo izdali novi PileOffice2000, koji ne samo da će prelaziti ulice nego će ležati na vašim podacima i čuvati ih.

BUDDHA:
Postavljanje tog pitanja negira našu sopstvenu pileću prirodu.

ERNEST HEMINGWAY:
Da umre.... Na kiši... Samo...

KARL MARX:
To je istorijska neizbježnost.

HIPOKRAT:
Zbog suviše ravnodušnosti u gušterači.

SADDAM HUSSEIN:
To je bio isprovocirani čin pobune i sasvim opravdano smo ispustili 50 tona nervnog gasa na njega.

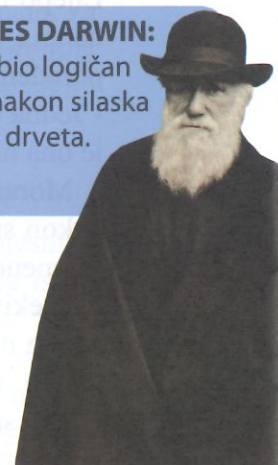
MAKIJAVELI:
Poenta je da je pile prešlo ulicu i to opravdava svaki motiv koji je imalo.

FREUD:
Sama činjenica da vas interesuje zašto je pile prešlo ulicu, otkriva vašu seksualnu nesigurnost.

KARLOS VESTENDOP:
To je jedini put koji pile može preći uzimajući u obzir Daytonski sporazum.

OLIVER STONE:
Pitanje nije zašto je pile prešlo ulicu, nego ko je prešao dok smo mi bili zaokupljeni piletom.

CHARLES DARWIN:
To je bio logičan korak nakon silaska sa drveta.

BILL CLINTON:
Ja nijesam imao nikakvu nemoralnu vezu sa tim piletom.

ISAK NEWTON:
Pile koje se nalazi u stanju mirovanja ostaće na jednom mestu. Pile koje se kreće u nekom referentnom sistemu prelaziće ulice.

KAPETAN KIRK:
Ulice... Krajnje granice... Ovo su putnici USS Jajagera. Njihova petogodišnja misija je da otkriju nove civilizacije i da hrabro odu gdje nijedno pile nikada nije otišlo.

KARL MARX 2:
Da pobjegne od buržoarske borbe srednje klase.

ADOLF HITLER:
Htjelo je da pobjegne od gasne komore.

STALJIN:
Ne interesuje me... Samo ga uhvatite... Trebaju mi jaja za omlet!!!

SALVADOR DALI:
Riba.

RENE DEKART:
Mislim! Dakle pile postoji!

Šta nam računari kažu?
INTEL PENTIUM PILE:
Pile je prešlo ulicu 4.9999978 puta.
MICROSOFT PILE (TM):
Već je na obje strane, i upravo je kupilo ulicu.

Vjerujete li da:

- nije moguće kinuti otvorenih očiju
- nemoguće je poljubiti sopstveni lakat
- kvakanje patke ne može da stvori eho
- bubašvaba može da živi devet dana bez glave prije nego što umre (od gladi)
- komarci imaju zube
- jezik kameleona je dva puta duži od njegovog tijela
- delfini spavaju s jednim otvorenim okom
- bikovi su slijepi za boje
- kokoške ne mogu da gutaju ako ih okreneš naopačke
- kengur ne umije da ide „u rikverc“
- žene namiguju skoro duplo više nego muškarci

Gorski vijenac na moj način

Profesor podijelio jedinice:
„Ka skakavac što polja opusti,,

Loš predsjednik odjeljenja:
„Barjaktaru darivat' Evropu, grehota je o tom i misliti“

Profesor: „Biće lak kontrolni“
Đak: „Spuštavah se ja na vaše uže, umalo se uže ne pretrže; u glavu mi pamet učeraste“

Odnos đaka i profesora:
„Vuk na ovcu svoje pravo ima, ka tirjanin na slaba čovjeka“

Kad lučas dobije jedinicu:
„Ništa mi se nemojte čuditi, što me crne rastezaju misli“

Kad profesori pitaju:
„Svaki nešto, ne ostade ništa, strašilo je slušat šta se radi“

Šta je profesor kad mu đaci pobjegnu sa časa:
„Sirak tužni bez nigđe nikoga“

Kako bi Njegoš okarakterisao jedinicu:
„Ali ti je malo po svijeta što si svojom zlošču otrovala No si otrov adske svoje duše I na ovaj kamen izbljuvala“

Kad dobijemo ispravljen kontrolni, pa gledamo greške:
„Danu Bajko, puhni mi u oko Jere mi se grdno natrunilo“

Kada se raspitujemo šta će biti za kontrolni:
„Ne drži nas ovako, vladiko No otršaj ovoliko ljudstva Svako gleda što će čut od tebe A ti si se nešto zamrsio Nit što zboriš niti nas otršaš“

Nikolina Popović III-6

Lapsus «mozgus»

Svi oni imaju šalbon

Čutite, ne vidim ništa!

Globusi i ostale vrste karti!

Kako se ovdje osjeća mirnost

Uf, nešto me bole zubi!

Dok ona dođe ja mogu pile izleći

Biljna životinja.

Jer sam mislila da nikad neću više ostati živa

Majka mu je umrla u svojoj trećoj godini

Most na Drini ćuprija

Profesorice, izvinite što prisustvujem, mogu li da prekidam na času?

Starac koji staro izgleda

Danas sam istu stvar juče napravio.

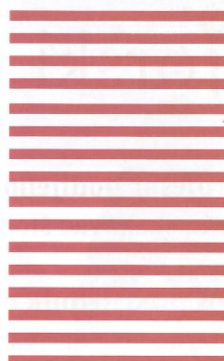
Da, da, koga čega – dativ!

Most nikako nije mogao da se priljubi uz most

Profesorica: Objasni Drugi Njutnov zakon.

Učenica: Svako tijelo koje ima masu kad ga dodirneš ono nestane!

Šta reče?!

VIDI ovo!

PISMEI ZADATAK

VREMENSKA PROGNOZA

Kakvo nas školsko vrijeme očekuje
Gimnazijalci – meteorolozi

U jutarnjim časovima u centralnim kabinetima oblačno, a u kabinetu hemije sigurna kiša jedinica sa grmljavinom profesorice, pritisak iznad normale 2000 milibara.

Tokom dana prestanak kiše u lokalnim predjelima vizuelnih umjetnosti.

U toku odmora u centralnom holu toplo sa sunčanim intervalima.

Temperatura će se u toku dana kretati od +40 do tačke smrzavanja (zamrzavanja) odnosa.

Tokom sljedeće nedjelje naići će hladni ciklon kontrolnih i pismenih iz matematike i maternjeg. Ne preporučuje se hroničnim jedinicama, i (ko)sinusnim bolesnicima da izlaze iz kuće. Dvojke mogu, ali uz obaveznu upotrebu lanaca (šverca).

Đaci oprezno! Savjetujemo da budete pažljivi po klizavom školskom kolovozu, naročito na relaciji kabinet fizike – kabinet engleskog i kabinet latinskog – kabinet ruskog.

Iz bezbjednosnih razloga (mogu i da omanu!) autore možda i ne treba potpisati – ipak: Milan, Jovan, Jovana, Aleksandra III-2

12. maj 2008

Тена:

Мај најлепши дан на свету у животу

Мешко је одлучио се за најлепши дан. Било их је много много, али он је мислио да је то дан на Ускрс прошле године. Или је то био Божић? Није важно.

У сепару, шта је уопште било кад ту у сваком случају добити пореку на писменим? Увек добија 3, још од исте разреда. Мислим да професорка ни не чита све моје задатке... Сигурно сам у то ју сам неколико пута написао одличне разговоре и тек добио пореку. Хајде да проверим. Ако да тада професорка не може морати да чита. Тешко ју м неће добити сигурно. Али макар нека? То би учинила са задовољством. Ако ово није још, речећу ти да је она једна одбојна жена. И јако тужна! Као да је Милош Пковић једини писац на свету. Сигурно сам за нешто ново није прочитао у дневних десет година. А тек како је тужна!

На крају, хајде да кажем да ми је толико дана било толико лако да сам цео дан савео неке ствари!

gadar (3)
mjt

Trik pitanje

Nalazite se u pustinji, imate u ruci jabuku i napada vas lav. Kako ćete doći do Rima?

Bacite jabuku u vazduh, a poznato je da jabuka ne pada daleko od drveta. Popnete se na to drvo, kad vidite da lav ne može da vas dohvati, padne vam kamen sa srca. Taj kamen pogodi lava u glavu i ubije ga. Kad vidite da je lav mrtav, srećni ste i kako se kaže - na konju ste, i sa tim konjem krećete na put, a svi putevi vode u Rim.

SUĐEVĐERĐE

Sujevierje predstavlja nerazumna vjerovanja da su zbivanja u budućnosti uzrokovana određenim radnjama, bez logičnog uzročno-posledičnog odnosa između tih radnji i događaja u budućnosti - opšte je prihvaćena definicija sujevierja.

Svaki narod u svom folkloru ima određene vrste sujevierja, a neka su toliko jaka da su postala i obilježja savremene pop - kulture. Da li ćete biti sujevjerni zavisi isključivo od vas samih, vaših ubjeđenja, vaspitanja i okoline u kojoj ste odrastali. Statistike kažu da samo 30% ljudi nije sujevjerio, ali istraživači upozoravaju da u taj broj nisu uračunati oni koji vjeruju, ali ne žele to da priznaju. Sujevierje je nešto sa čim se susrećemo svakoga dana. Koliko ste samo puta vidjeli kako majka prosipa vodu za sinom koji ide na ispit, kako neko pljuje kada vidi crnu mačku, čuli kako za sve nove početke treba izabrati isključivo ponedjeljak, ili da mlada na svom vjenčanju treba da ima nešto novo, nešto staro, nešto pozajmljeno i nešto crveno.

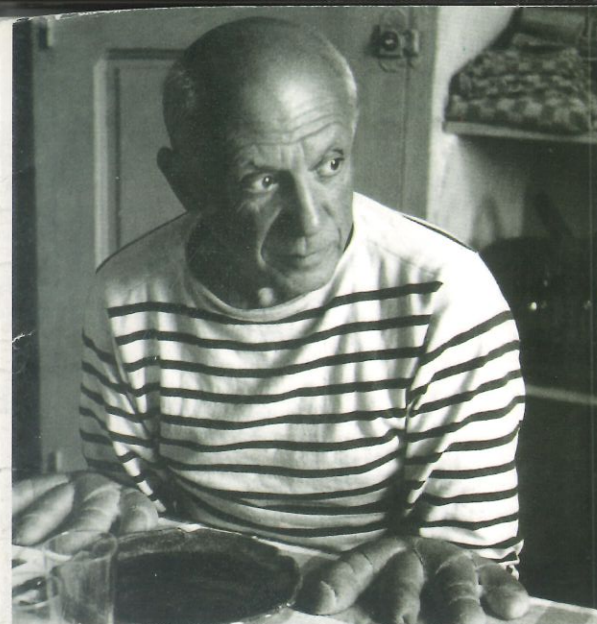

Da li poznajete nekoga ko ustaje samo na desnu nogu i nikada petkom ne siječe nokte? Na listi najupečatljivijih vjerovanja su da crna mačka i razbijeno ogledalo donose nesreću, djetelina sa četiri lista, potkovića i kucanje u drvo za sreću, da ne treba prolaziti ispod merdevina, kao i da je petak trinaesti najbaksuzniji dan u godini... Ali, da li ste znali gde je sve počelo i kako su se ta vjerovanja duboko ukorijenila u našem narodu? Evo tumačenja koja će vam, možda, pomoći da ih se oslobodite ili da još čvršće povjerujete.

Korijen ovog vjerovanja je u Engleskoj. Kralj Čarls I je toliko volio svog ljubimca, crnog mačka, da je naredio da ga čuva posebna straža. Onoga dana kada se mačak razbolio i uguinuo za vladara je sve poslo naopako, već sljedećeg dana izgubio je vlast i bio uhapšen. Od tog dana stvorena je legenda po kojoj su crnim mačkama pripisivane mistične moći.

Mačke su čuvane i na brodovima moreplovaca. Na dan kada se mornar pripremao na put, ukućani su gledali kakvu će mu sreću proreći crna mačka. Ako bi krenula od njega ka vratima simbolično mu pokazujući put, bio je to dobar znak, ali ako bi mu presjekla put, to je značilo da ga na putu čeka nesreća. sreća.

PICASSO

Modernističkog slikara Picassa upitali su da li je priroda uistinu takva kakvom je on slika, a slikar odvrati: To bi bilo strašno.

MORE

Thomas More (engleski kancelar) potekao je iz vrlo skromne porodice, ali se svoga porijekla nikad nije stidio. Kada ga jedan lord upita da li je njegov otac zaista bio samo trgovac, More odgovori potvrdno. Lord se namrgodio:

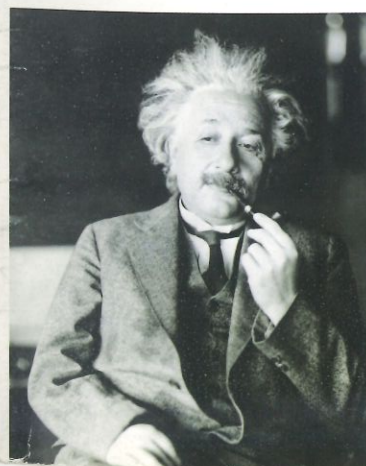
- Zašto niste i vi postali trgovac?

More odgovori s osmijehom na licu:

- Oprosite, a da li je vaš otac zaista bio dobro vaspitan džentlmen?

- Naravno. - potvrdi lord.

- Pa zašto i vi niste postali?

EINSTEIN & CHAPLIN

Kada su se jednom zgodom sreli Albert Einstein i Charlie Chaplin, počeli su razgovor o slavi. U tom razgovoru Einstein je rekao Chaplinu:

- Vi ste popularni, jer vas cijeli svijet razumije.

A ja sam pak slavan zato što niko ne razumije ono što govorim.

Anegdote ili:

kako su se u nekim situacijama snalazili poznati

ASQURTEE

Peter Asqurtee je napisao i dao u štampu svoj prvi roman. Ali, kupaca romana nije bilo. Neprekidno je razmišljao što da uradi kako bi prodao štampane primjerke knjige. Najednom mu sinu ideja - napisao je oglas za novine sljedećeg sadržaja: Milioner, visok, elegantan, obrazovan, muzičar, rado bi se oženio s gospođicom koja bi bila u svemu slična junakinji romana "Ljubav je pobijedila" koji je napisao Peter Asqurtee. Roman je ubrzo rasprodan.

SHAW

Shaw, koji je bio mršav, i pisac Gilbert Chesterton, koji je bio neobično debeo čovjek, svakom prilikom su izazivali jedan drugoga. Jednog dana reče debeli Chesterton mršavom Shawu: - Kad god čovjek pogleda Vas pomislio bi da u ovoj zemlji vlada glad! - A kad čovjek pogleda Vas, pomislio bi da ste za to krivi Vi! - uzvрати Shaw.

Shaw povjeri mladom novinaru nekoliko podataka o svom budućem djelu. Zatim mu reče:

- Da vam ispričam i sadržaj komedije koju sam upravo napisao. - Dobro. - reče novinar.

- Prvi čin. Muž pita: "Da li me voliš?" Žena odgovori: "Obožavam te.". Drugi čin. Muž pita: "Da li me voliš?" Žena odgovori: "Obožavam te.". Treći čin. Muž pita: "Da li me voliš?" Žena odgovori: "Obožavam te." Zavjesa.

- Divno! Ali oprostite, gdje je tu zaplet? - upita novinar.

- Zaplet? Zaplet je u tome što u sva tri čina glumi ista žena, dok je u svakom činu drugi muž.

